

Hind 17 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

12 1998

Väike
jõulunäidend
Barbie kingad

KOOMIKS
Staaride hobid
Pintselsabad
Jõulusalme
Teeme jõluraketi!

Taani luuletaja Thorstein Thomsen
Illustratsioonid: Lotte Nybo

Karu Bulle süda

Nii! Nüüd õpetame teid –
tahate, ei taha? –,
kuidas tuleb südameid
jõuluehteks teha.

Murdke paber pooleks ja
lõigake sealt süda.
Lõikama peab hoolega –
Bullegi teab seda.

Karu kahe käpaga
tähtsalt pruugib kääre.
Ta ei lõika räpakalt
ega üle ääre.

Kaunilt punub südame
kokku kaisukaru!
Imetleme teda me:
kust see teadmisarv?

Näe, mis Bulle käpake
kingib sulle, ema!
See ei loe, et tsipake
kortsunud on tema.

Naljja-aasta

Kevadel on tihti äikest,
suvel paistab palju päikest.
Sügisel on seeni palju,
talvel õues teeme nalju.
Naljajad on mul sellised
nagu näiteks lumesõda.
See on väga maru sõda!

Leena Aršaljan Ruila põhikoolist

Rõõm

Üks rõõm elab meie õuel,
ta pesitseb kõikidel põues.
Ta meiega kõikjal kaasas käib,
ka südamed kõigil on rõõmu täis.

Rõõm on särav, rõõm on helge,
ta toob põsepuna palge.
Rõõm on hea ja rõõm on nakkav,
igale meist külge hakkab!

Margo Vene
Lohusuu põhikoolist

Naljatilik

Olen väike naljatilk,
silmis on mul särav pilk.
Lõbutsen ja lusti teen,
vahel harva üle keen.

Mossitamist ma ei salli.
Võiksite mult võtta malli!
Nali muudab tuju heaks,
kes meist seda küll ei teaks!

Enely Rosenbaum
Rakvere põhikoolist

Thorstein Thomsen

Karu Bulle jõulud

Jõulud on käes!

Laul on pakid, siidpaelad ja krepp,
kõike peab katsuma Bullegi käpp.

Jõulud on käes!

Kes ainult jaksab, see tantsu nüüd lööb,
kel pole jõudu, see istub ja sööb.

Jõulud on käes!

Polevad küünlad ja heliseb kell,
karugi süda on kangesti hell.

Jõulud on käes!

Bulle on täna nii pehme ja pai.
Isegi isa käest kiita ta sai!

Koostöös autoriga
eestindanud Leelo Tungal

Rõõmsaid mälestusi

Rõõmu laste suus on taas,
rõkkab värske lilleaas.
Puud ja põõsad metsa all,
tee peal veereb kirju pall.

Päeval paistab päike uus,
öösel aga kumab kuu.
Aasta möödub, tuleb uus,
sellel ajal särab kuusk.

Jõuluvana taas on teel,
lastel rõõmus jälle meel.
Seda rõõmu meenutan,
sules tinti keerutan.

Anne Kivistik Maidla põhikoolist

Lumemaja

Aknast ma lumehange märkan,
ning kohe minus möte tärkab:
lähen õue mängima,
lumemaja tegema.
Majaplatsi puhastan,
lumepalle veeretan,
pallidest ma seinad sean,
kõige väiksem kõige peal.
Katuseks ma panen plaadi,
et terve talv seal olla saaksin.
Maja valmis õige pea –
tuleb ilus, suur ja hea!

Janno Tuults Tallinnast

Ajakiri Hea Laps
ilmutab kord kuus,
tellimisindeks on 00552
ISSN 1406-3441

Väljaandja:
Mittetulundusühing "Hea Laps"
Harju 1, Tallinn, 10146
Tel. 631 44 28

Hea Laps tänab
Kultuurkapitali!

Toimetaja LEELO TUNGAL
Levijuht BRITTA KORŽETS
Kujundaja VIVIKA KALT
Esikaanel: Edgar Valteri joonistus

(I auhind Eesti Rahva Muuseumi
mulluselt jutuvõistluselt
"Minu jõulujutt")

Päkapikuraamat

Elasid kord eit ja taat. Nad tõid lapse ilmale. See laps oli nii väike, et tema nimeks pandi Päkapikk. Aeg möödus, aga Päkapikk ei kasva ega kasva. Eit ja taat viisid Päkapiku lasteaeda. Väike Päkapikk kartis algul, aga varsti ei kartnud enam. Päkapikk mängis teiste lastega. Aga Päkapikk oli nii väike, et teda hakati narrima. Päkapikule ei meeldinud enam lasteaeda minna.

Väike Päkapikk istus kodus. Ühel päeval, kui eit ja taat koju tulid, nägid nad, et Päkapikul oli habe ees.

Eit küsis: "Mis on juhtunud?"

Päkapikk ütles: "Ma ei tea."

"Me peame sinuga midagi ette võtma," ütles eit.

Eit ja taat mõtlesid, mida teha, aga midagi ei tulnud pähe. Äkki tuli taadil üks mõte ja ta rääkis selle kohe välja. See käis niimoodi: "Lõikame habeme ära."

Eit võttis käärid ja andis taadile. Taat hakkas lõikama ja sai varsti valmis.

Eit ja taat läksid magama ja Päkapikk läks magama. Hommikul ärkasid eit ja taat ja läksid tööle. Nad tegid tööd õhtuni. Eit ja taat tulid koju, ja mis nad nägid: Päkapikul oli jälle habe ees! Taat ütles eidele: "Kui kaua see jama võib kesta?"

Eit ja taat mõtlesid, kuni kell sai kaksteist. Eit ütles: "Mul tuli mõte," ja rääkis sellest taadile. Taat hakkas eide juttu kuulama. Eit rääkis, et võib-olla on Päkapikk päris päkapikk.

Taat ütles: "Seda ta just ongi! Me peame ta jõuluvana ja teiste päkapikkude juurde viima!"

Eit ja taat võtsid sööki ja jooki kaasa, et kui kõht tühjaks läheb, siis on midagi süüa.

Nii nad siis hakkasid minema pikka teed.

Esimene, keda nad tee peal koh-

Pildi loonistas Kirke

tasid, oli karu. Karu

kutsus eide ja taadi ja Päkapiku oma koopasse öömajale.

Eit ja taat ja Päkapikk ärkasid ja ütlesid karule suure tänu ja läksid edasi.

Ei läinud kaua, kui juba koitis õhtu. Nad tegid õhtusöögi ja jäid magama.

Eit ja taat ärkasid ja Päkapikk ärkas ka. Nad sõid hommikusöögi ära ja läksid edasi Lapimaale.

Varsti juba oli näha Lapimaad. Nad läksid edasi ja Lapimaa tuli aina lähemale. Nad olid varsti Lapimaa piiri ääres.

Peapäkapikk oli piirivalvur. Ta küsis: "Kes te olete?"

"Eit ja taat."

Peapäkapikk küsis: "Aga kes see on?"

"Päris päkapikk. Me tõime ta siia, sest ta on päris päkapikk."

"Lähme siis jõuluvana juurde seda asja arutama," ütles Peapäkapikk.

Jõuluvana oli nõus. Jõuluvana ütles: "Teeme peo!"

Nii jäigi Päkapikk Lapimaale jõuluvana abiliseks.

Ott Jõgi Tartu

Miina Härma gümnaasiumist

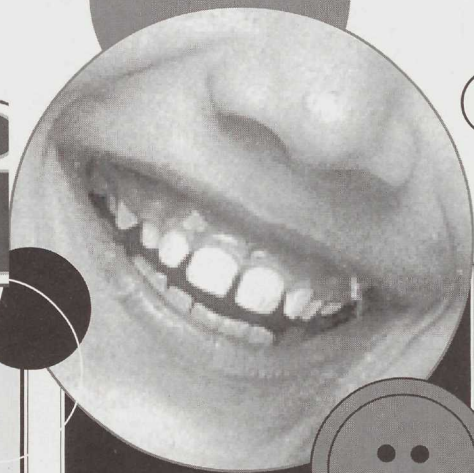
Pildil näitab Ott, mis nägu on mister Beanil. Natuke Piilupart Donaldi nägu, kas pole?

MINU JÕULUJUTT

**Kas
Sina,
armas lugeja,
tead, et**

Eesti Rahva Muuseum korraldab juba mitu aastat järjest LASTELE jutuvõistluse "Minu jõulujutt"? Tänavu Sa vist hästi enam ei jõua sellest osa võtta, kuid oma jõulumõtted ja -sünnimused võiksid kirja panna küll – ega 's järgmiselgi talvel jõulud ära jää. Mullusel jutuvõistlusel sai kolmanda koha üks meie andekatest ja hakkajatest autoritest, kelle nimi on Hea Lapse lugejaile kindlasti tuttav – **Katrin Laidla**. Teise auhinna sai **Marianne Vals** ja esimese – **Ott Jõgi**, kelle muinasjuttu võid kohe lugema hakata. Jõudu jõuludeks nii lastele, muuseumile kui päkapikkudele!

Koolimullid

KUI SU SÕBRAL ON NÖÖP LAHTI;

● siis saab selle järgi teada, mida ta parajasti mõtleb. Kõige ülemise nööbi lahtinemisel mõtleb "objekt" armastusest. Sealt allapoole liikudes saame teada, et jälgitav tunneb

2. viha
3. igavust
4. piina
5. imestust
6. tühimust
7. saamatust
8. võidurõõmu
9. huvi
10. kurbust.

Kui nööpe on rohkem, siis hakkab ring otsast peale. Kui objekti nööbid pole v e e l lahti karanud, siis on tal rõivad parajad ja lihtsalt hea olla.

Kärt Rebane
Tartust

Veel mõned mõnusad koolimullid HEALE LAPSELE!

Sünnikuud

Kuu tüdruk
poiss

1. kuri õel
2. lollakas armukade
3. enesekindel loll
4. iludus plikalik
5. tagasihoidlik tark
6. armub kõigisse heasüdamlik
7. tark tagasihoidlik
8. kannataja andekas
9. iseseisev innukas
10. armastab jalutada eelistab tüdrukute seltsi
11. ilus ilus
12. armukade tahtejõuline

Hüümärkide tähendus

- ! – mõtlen sinule
- !! – ootan sind
- !!! – ei oota sind
- !!!! – igatsen su järele
- !!!!! – oled mulle kõige kallim
- !!!!!! – armastan sind

Tanja Serova
Paldiskist

Polina Jerofejeva Tallinnast

Õnnevalamise õpetus

Kui tahad, et õnne sul oleks kui tõrva, et õnn oleks õige ning hõbedakarva, siis muud pole vaja, muud nõu pole vaja kui finanõust fina vaid veenõusse vala.

Valge jõuluöö.
Kauge kellakaja.
Hõbedakarda
lakkamata
heljub,
alla sajab.
Alla palu,
alla leina,
alla roostes
kuluheina.
Valla pörub
valukest,
üles tõstab
inimest.

Milvi Panga

Talvetaadi väike abiline

Seitsme maa ja mere taga asus üks küla. Selles külas elas väike päkapikupere. Neid oli kolm. Nad olid väga õnnelikud, kuni juhtus see, et ükskord talvel ei hakanud lund sadama.

Terve päkapikupere oli mures, et mis küll pakasetaadiga juhtunud on! Saadeti siis päkapikupoeg asja uurima. Ning selsamal päeval asuski päkapikk teele. Käis pika maa maha, kuni jõudis veski juurde. Oh sa aeg! Uksed olid kinni ning päkapikk pidi minema akna kaudu. Lõpuks jõudis ta pakasetaadi juurde ja nägi, et see magab. Läks tükk aega, enne kui pakasetaat üles sai aetud. Taat jutustas, kuidas lumi salvest otsa sai ja ta pidi lumematerjali vedama kaugetest aitadest Aga et ta nii vana oli, siis väsis ta kiiresti ja uni tuli peale. Nii ta puhkaski ja ootas abi.

Nüüd hakkas päkapikupoiss taadile kärmesti appi ja peagi alustas lumeveski jälle tööd. Kõikjal algas suur lumesadu, mida olid paljud lapsed pikisilmi oodanud.

Kätlin Hiir Rannu keskkoolist

Eva-Leena Mikson Viljandimaalt

Pildi joonistas Leena Kuutmaa

Eesti Rahva Muuseumi
mulluselt jutuvõistluselt

Merylini jõulujutt

Jõululuuletus

Varsti käes on jõulukuu,
tuppa toome kuusepuu.
Taevas särab kuldne kuu,
naerul nägu, naerul suu.

Väljas külm ja lumi tuiskab,
päkapikk seal laulda hõiskab.
Jõulumees siis asub teele,
kõigil paremaks teeb meele.

Näärivanal süda soe,
ole hea ja laulu loe!
Ligi astun jõulupuule,
kätte saan ma kingi suure.

Marika Kapetsjak
Laeva põhikoolist

Kord suure lumega jõuluajal läks kuningas välja jalutama, läks metsa. Puu all lumes istus väike tüdruk ja nuttis. Kuningas küsis: "Miks sa nutad?" Tüdruk ütles, et tal pole kedagi ega pole kodu ka.

Siis küsis kuningas: "Kas sa ei taha tulla kuningalossi? Sa saad seal printsessiks."

Tüdruk oli nõus ja nad läksid.

Väraval tuli üks eit neile vastu ja küsis: "Kes on see tüdruk?" Kuningas ütles, et see on tema printsess.

(Kirjapanija küsimus: "Kes oli see eit?" – See eit oli lossi valvur.)

Siis tulid veel eided küsima, et kes see tüdruk on.

(Uus küsimus Merylunile: "Kes olid need eided?" – Need eided olid öövalvurid ja valvasid, et kummitused ei tule.)

Kuningas viis tüdruku ta uude tuppa. Varsti tuli kuninga vanaema tüdrukut oma juurde jõulupuule kutsuma. Ta elas – trepist üles minna teisele korrusele – oma toas. Seal oli veel külatüdrukuid, keda oli vanaema kutsunud. Seal oli ka ilus jõulupuu. Lapsed lugesid ja laulsid ning neil oli väga lõbus. Siis tuli kuningas ja tõi kõigile kingitusi.

Printsess luges: "Jõuluvana meile teel, kingikotid tema reel." (Kirjapanija märkus: see oli Merylini luuletus oma jõuluvanale.)

Kõik lapsed jäid ööseks vanaema juurde magama. Kuningas magas ka seal, ja ta norskas. See oli norskav jõuluvana.

Merylini Miljandi jutustuse järgi kirja pannud
Lia Veber Vitsjärvelt.

Kadri ja kutsikas

(II auhind Eesti Rahva Muuseumi jõulujutuvõistlusel)

Ühel lumisel detsembriõhtul kelgumäelt tulles kuulis Kadri trepikoja nurgast nõrka niutsumist. Oi! Seal ukerdas väike värisev kutsikas, kes püüdis toru taha peitu pugeda.

"Kuidas sa küll siia said?" imestas tüdruk, võttis tillukese hellalt süle ja viis tuppa.

Kui koerapoju oleks rääkida osanud, saanuks ta oma kurba lugu jutustada. Kõik polnud hirmuga meeleski. Ta võeti koeraema juurest ära ja toodi siia võõraste trepikotta...

Kadri pakkus kutsule piima, kuid koerake ei söönud. Ta oli ikka veel väga hirmul ning külmetas. "Ära muretse, ma soojendan sind," sosistas Kadri ja pistis kutsika endale põue. Seal nad pikutasid ja ootasid ema koju.

Emal tuli. "Vaata, kes mul siin on!" näitas Kadri emale oma väikest seltsilist. Kutsikas ei värisenud enam. "Jätame ta endale, eks ju?" Ja oh imet, ema ei hakanudki keelama, sest emale tuli meelde oma lapsepõlv. Kui tema ükskord kodutut koera koju tahtis jätta, ajas isa ta koos koeraga ukse taha ja lubas tagasi tulla ainult "selle elajata".

Emal ohkas. "Kes sa õige oled, poiss või tüdruk?" küsis ta kutsikat lõua alt sügades. "Käpad on sul pisikesed, jäädkivi vist väikeseks. Oh, sa, pätajalg, oskad vist vaevalt kõndidagi. Kas sa süüa tahad?"

Ka tema pakkus kutsikale sooja piima. Aga koeralaps ei osanud isegi lakkuda. Tuli teda õpetada.

Nii saigi üks kutsikas endale kodu ja üks laps sai endale sõbra. Ja üks ema andis mõttes andeks oma isale. Sadas rahulikku und, Oli saabunud jõuluaeg.

Katrin Laidla Tartust

Pildi joonistas Hiis Villmann 9a.

Jõulumuinasjutt

Elasid kord kolm väikest päkapikku. Nad elasid nagu päkapikud ikka Jõulumaal, aga nad olid teistest väiksemad ja seepärast ei olnud neile antud ka kindlat ülesannet.

Ühel päeval otsustasid nad minna Jõuluvana juurde tööd küsima. Kuid Jõuluvanal ei olnud nende jaoks midagi. Enne jõule käisid nad tööd palumas kolm korda, aga keegi ei vajanud pisikeste mehikeste abi.

Vahetult enne pühi juhtus jõuluvana abilistel äpardus: neil läksid pakid segi ja nad ei teadnud enam, mis pakide sees on. Pakke lahti võtta ei olnud aega, sest tuli teele asuda. Jõuluvanal tuli hea mõte: ta kutsus appi pisikesed päkapikud. Nende jaoks oli vaja teha paberisse ainult pisike auk ja mehikesed pugesisid sealt sisse ning tegid kindlaks paki sisu. Nii said kingid õigetesse kottidesse ja kõik oli jälle korras.

Jõuluvana tänas pisipäkapikke ja võttis nad tänutäheks endaga kaasa. Nad alustasid oma teekonda, kuid järsku lõi välku ja nende ette ilmus kuri Vaim. Ta oli suur ja üleni must. Vaim ei lubanud jõuluvana mööda, vaid tahtis kingitusekotte ära võtta. Ta sirutas juba käe kottide poole, kuid pisikesed päkapikud ronisid kõhku Vaimu varrukasse ja hakkasid mööda pahareti keha jooksuma. Vaimul hakkas kõdi. Ta hakkas naerma, kukkus pikali, pisipäkapikud vupsasid rekke tagasi ja põhjapõdrad kihutasid minema.

Nii jõudis jõuluvana tänu pisikestele päkapikkudele õigeks ajaks laste juurde. Edaspidi võttis ta need tillukesed abilised alati kaasa.

Martin Jõesaar Elva Algkoolist

Salmik, salmik, vaata ette!

Triibu-Liine teatab rõõmuga,
et veel pole
salmikud ammandatud!
Maarika ja Anneli Kõrve Keilast
saatsid meile sellised värsid:

Killuke päikest, killuke kuud!
Alati õnne – nii väikest kui suurt!

Ela ilmas kui lind,
pea meeles ka mind.
Siin ilmas on lind,
kes armastab Sind!

Õnnesoov väike,
kuid kuum nagu päikel

ABCD,
kass läks üle tee.
Kass läks üle tee.
Sõber hea,
Sind ma kalliks pean!

Sammu ikka püstipäi,
siis Su käsi hästi käib!

Kõik, mis ses päevas on kaunist ja head,
Sulle, mu sõber, kuuluma peab!

Õnne nii palju, kui elu võib anda!
Rõõmu nii palju, kui süda jaksab kanda!

Lillelõhna tubadesse,
naerusädet silmadesse,
päikesära silmadesse,
õitsvat õnne südamesse!

Järgmised
värsid saatis
Merilyn Paugus Pärnust.

Ära iial häbene,
et Sa oled eestlane,
sest isamaa muld
on kallim kui kuld.

Nii palju õnne soovin Sull',
kui kuke sabas sulgi on.
Nii palju selget armastust
kui kassipojal kannatust.

Tint on potist otsa saanud,
sulg on ära roostetanud,
sellepärast kirjutan
musta kassi sabaga.

Kasvavad kivid ja kaljud,
puruneb ilu ja õnn,
aga sõpruseside jääb ikka,
seda vaid purustab surm.

Su salmiku salaja kätte ma sain
ja salmi siis ruttu salmiku lõin.
Kas arvad mind halvaks võ arvad mind heaks –
ma tahan, et seda salmi Sa meeles peaks.

Tere, Triibu-Liine!
Olen Lilli Lees-Leesmaa
Hiiumaalt ja saadan Sulle
mõned õpetlikud salmid!

Kui kõnnid kõrgel plangul,
pea kinni oma musi,
sest alla kukub robinal,
kes räägib rumalusi!

Kui Sa oled tehtud seebist,
ära liialt pilli, vennas!
Oled tehtud martsipanist,
ära limpsi iseennast!

Ehkki oled oma pea
saanud ilma tasuta,
ära seda siiski lausa
koksimiseks kasuta!

Ära Sa tühja solvu,
sellest ei tule head,
saati kui ilm on vinge
ja sõber Sul tuulepea!

Külla liftiga ei sõida,
metsa trammiga ei saa,
aga igihaljas tuju
viib Sind läbi ilmamaa!

Pisi-ingli töö

Pia Perkiö

Sellel ööl, kui Jeesus Petlemmas ilmale tuli, oli taevas signat-saginat täis. Inglise suundusid maa peale suurt uudist teatama. Pisi-ingel oli vaimustust täis, sest tallegi anti luba kaasa minna. Ta sai ka oma esimese tööülesande: Jumal andis ta kätte paraja suurusega anuma, mis oli täidetud taevajõe veega.

“Anna seda Jeesuslapsesele ja ka kõigile teistele, kes seda vajavad,” lausus Jumal ja läkitas inglid teele.

Pisi-ingel jäi kohe alguses teistest maha. Teised liikusid nii kiiresti ja olid sedavõrd hoos, et ei pannud teda tähele ega mäletanud, et ta üldse kaasa oli tulnud. Pealegi pidi pisi-ingel lendama hästi ettevaatlikult, et vett anumast välja ei läiguks.

Ja sündis nõnda, et pisi-ingel eksis teelt. Ta polnud veel ilmaki maa peal olnud ning tal polnud aimugi, kus Petlemm võiks asuda. Alguses muutus ta murelikuks, kuid siis mõtles sellele, et küllap Jumal ikka ta asupaika teab. Ja pealegi oli ta veeanuma maale toonud piiskagi maha läigatamata!

Pisi-ingel vaatas ringi. Kõikjal oli

pime ja külm. Või siiski mitte – maapinnal õitsesid väikesed vilkuvad tulukesed.

“Kui ilus!” mõtles pisi-ingel. Vaikides süütasid inimesed haudadel küünlaid. Pärin ingli lähedal oli väike laps koos emaga. Nemadki olid süüdanud küünla. Ja seal nad nüüd seisid ning nutsid.

“Annan neile veidike taevase jõe vett,” otsustas pisi-ingel. “Küllap seda jätkub veel ka Jeesuslapsesele.”

Kui pisi-ingel oli neile juua andnud, võttis ema lapse sülle. Ja siis läksid nad koju. Kuid ingel jäi kalmistule kogu ööks ning jootis oma anumast veel paljusid.

Hommikul läks ta Petlemma otsima. Ent kuhu ingel ka ei läinud, kõikjal kohtas ta inimesi, kes vajasisid taevase jõe vett. Ning kõik, kellele ta seda andis, said eluks jõudu ja rõõmu ja lohutust.

Aastad möödusid. Pisi-ingel kasvas suureks, kuid polnud ikka veel Petlemma leidnud. Siiski ei loobunud ta otsimast. Oma teel andis ta iga päev paljudele taevajõe vett. Sellegi poolest oli anum kogu aeg täis.

Kui oli möödunud umbes kolmkümmend aastat, jõudis ingel suurde

aeda. Oli soe öö. Ingel nägi mitut inimest puude varjus magamas. Veidi eemal oli keegi, kes ei maganud, vaid näis palvetavat. Ingel läks talle lähemale.

“Isa, kui tahad, siis võta see karikas mu pealt! Aga ärge täitugu minu tahe, vaid sinu oma!” palus mees ning nuttis.

Äkki teadis ingel: ta oli Jeesuse leidnud! Mitte Petlemma ja Jeesuslapsese, vaid Getsemane aia ja ristile mineva Jeesuse oli ta leidnud.

Ingel jooksis Jeesuse juurde ja andis talle taevase jõe vett. Jeesus jõi anuma tühjaks, ning ta hingevalu tegi ingli südamele haiget.

Veidi aja pärast äratas Jeesus puude all magavad jüngrid ning astus siis inimeste kohtu ette. Ingel läks tagasi taevasse. Võib-olla läks ta sinna vaid selleks, et täita oma anum taevase jõe veega ja siia maa peale naasta?

Autori loal soome keelest tõlkinud Leelo Tungal

Fragment Rafaeli maalilt
“Sixtuse madonna”

PETTERI

Algus oktoobrinumbris

Irmelin Sandman Lilius

KUTSIKAS

Korraga liblikad peatusid. Nad jäid ühele kohale la-perdama. Nende tuhmis kumas nägi Petter raudväravat ja tihedat põõsashekki selle mõlemal poolel. Ta äratas kutsika ja laskis selle sülest maha. Kutsikas ringutas, haugatas ja hakkas ennast kratsima.

“Kas sa tunnend Chieni lõhna?” küsis Petter.

“Ma tahan süüa,” ütles kutsikas.

“Saad kohe, kui koju jõuame, aga ütle mulle, kas Chien on siin käinud?”

Kutsikas nuuskis ja teatas, et Chieni lõhn sai otsa veidi enne väravat.

“Aita mind maha,” palus puuhobune, “ma lähen sinna vaatama.”

Puuhobune oli nii väike, et mahus väravalattide vahelt läbi. Ta lonkas oma kolmel jalal aiasügavusse ja hetkeks jäi kõik vaikseks. Siis kõlas käbe sisin, ja puuhobuse hääl lausus: “Ohoo! Võta nüüd asja rahulikult!”

“Siia ei tohi tulla!” hüüdis teine hääl.

“Aga mina ju tulin,” ütles puuhobune.

“Sina oled puust,” vastas hääl.

“Meiegi tuleme sinna!” teatasid liblikad.

Nad lendlesid. Nad hiilgasid. Petter püüdis nii palju kui vähegi võimalik raudlattide vahelt sisse piiluda. Ta nägi puuhobust vestlemas triibulise kassiga.

“Ma otsin oma koera Chieni!” hüüdis Petter.

Kass võttis istet, keeras saba jalgade ümber ja silmitses Petterit. “Sa meenutad mulle üht tuttavat,” lausus ta, “ainult et sellel oli ümaram pea. Mis su nimi on?”

“Petter Bartoloumeus Apelman,” ütles Petter.

“Seda ma arvasingi,” sõnas kass. “Enne siiatulekut elasin ma teie juures. Aga sina polnud siis veel sündinud. Olid ainult Markus ja Anna Liina.”

“Markusel on ümar pea,” lausus Petter. “Aga kas sa Chieni oled näinud?”

“Olen küll. Ta hüppas siia. Varjukoera kannul.”

“Hüppas?” küsis Petter usaldamata. “Chien on vana ja ta jalad valutavad. Tema küll ei jaksa hüpata.”

Kass väristas vurrukarvu: “Usu mind, nii see oli.”

Petter hakkas pelgama: “Kus Chien nüüd on?”

“Kusagil rohelistel aasadel.”

Petter küsis: "Kas sa ei saaks minna ja Chienile öelda, et ma igatsen nii väga ta järele?"

"Seda ei pruugi öelda, küllap ta teab seda isegi."

"Aga miks ta siis tagasi ei tule?"

"Seepärast et ta ei saa," ütles kass. "Meie, kes me nii kaugele oleme tulnud, ei tohi tagasi pöörduda."

"Kas varjukoer sundis ka sind siia tulema?" küsis Petter.

"Mind? Ei, see oli hoopis varjukass. Ja ega ta sundinud, vaid näitas teed. Ja Chienigi ei sunnitud. Ta jooksis nii kiiresti kui suutis, et kohale jõuda."

"Kus ta nüüd on, see varjukoer?"

"Ta võib olla kustahes," teadis kass. "Pimedas teda ei näe. Ainult silmad paistavad. Aga neid võib tähtedeks pidada. Ja võib-olla ongi need isesugused tähed."

Petteri lõug hakkas värisema.

Kass ajas kaela õieli ja hüüdis: "Kivis! Kivid! Kas saate teda aidata n ä h a?"

"Muidugi võime!" sidistasid-sädistasid kivid. "Tule!" hüüdsid nad.

Kivid kogunesid ringina Petteri ümber. Kutsikas surus end talle sülle.

"Oodake mind ka!" hõikas puuhobune. Ta tuli täie hooga ja Petter haaras ta pihku. Taskurätiblikad koondusid tihedaks parveks ja sukeldusid Petteri taskusse.

Kivid tõuklesid ja andsid üksteisele liikumisruumi, ning siis hakkasid nad laulma, kõik ühekorraga. See oli kõla poolest nagu tuulekohin, ainult karmim, valjem ja vurisavam. Nad laulsid aina valjemini ja valjemini. Ühtäkki, enne kui Petteri jõudis ehmu-dagi, olid nad kõik juba kõrgel õhus.

Poisi müts lendas tuulde. Juuksed olid tuules tahapoole kooldus. Kutsikas sulges silmad ja vigises. Puuhobu passis silmagi pilgutamata. Nad lendasid üha kõrgemale ja kõrgemale. Petter nägi päikese hõõguvat pead maailma tagant välja piilumas.

Nad kandusid üle kõrgete puude, üle kaharate põõsaste, üle vete, üle lilleaasade. Nad nägid hirvi, kurgi, mäkrasid ja hunti. Nad nägid maa-sikaväludel karjadena leopardi.

"Mul on kõht tühi," meenutas kutsikas. Nüüd oli ta silmad avanud.

Petteril polnud vastamiseks aega.

Ta nägi palmi, mille otsas istus roheline lind, punane tuttmüts peas. Ta nägi valget ükssarve, kelle sarv oli punane, ja sarve peal istus sinine lind. Ta nägi vana gorillat mõttessevajununa kivil istumas. Rebane ja kiivi ajasid omavahel juttu. Veikleval laheabajal uisutasid järvekaur, hüljes ja vetelohe.... Ja siis nägi ta Chieni, kes tantsis ja mängis haljal niidul, väle kui kutsikas ja kerge nagu ingel.

"Chien, tule koju!" kutsus Petter. Ta nägi Chieni lõugu avamas, aga kivid kihutasid edasi ja ta ei kuulnud, mida Chien vastas.

"Kivid, peatuge!" karjus ta.

"Me ei tohi peatuda!" hüüdsid kivid ta ümber.

"Ma tean, mida see tähendab," karjatas Petter ja puhkes nutma. "Nüüd ma tean, et Chien on surnud!"

"On küll," hüüdsid kivid, "ja kõik on just nõnda, nagu peab olema!"

Kivid ruttasid edasi. Petter ei näinud midagi, ta pigistas oma peos puuhobust, ta surus kutsikat vastu rindu.

"Mida sa teed meie koerakutsikaga?" küsis tõsine ja hurjutav hääl.

Petter seisis kitsal tänaval, kus lõhnas nii mõnusasti õuekummeli järele.

Tuul kohises, puudeladavad kõikusid ja õõtsusid. Kutsikas lipsas ta sülest ja jooksis vastu Tildile, kes roomas puhkides traataia alt läbi. Kutsikas limpsis Tildi nägu.

"Mina päästsin ta," teatas kutsikas rahulolevalt.

"Kas see on tõsi?" küsis Tildi. Ta tõusis ja rapsis oma seelikult liiva.

"Me päästisime teineteise," ütles Petter.

"See on sihuke metsik plika," lausus Tildi.

"Kas see on koeratüdruk?"

"On jah. Mina kutsun teda Reseedaks. Sest et ta lõhnab nii hästi. Aga varsti peame ta ära andma, sest et me ei saa nii mitut koera pidada."

"Andke ta mulle," sõnas Petter. "Või Koera-onule, ükskõik. Chien on ju ta isa. O l i ta isa."

"Koera-onu tunnen ma küll," kostis Tildi.

"Tule kaasa!" kutsus Petter. "Chien on nüüd surnud, ta asub Aias, ma pean sellest Koera-onule rääkima, ja sina võid mind selle juures aidata."

Tildi noogutas.

Reseeda ütles: "Nüüd lähen ma koju ema juurde sööma." Ta kadus aia alla.

"Aga kas ema pole sinu peale vihane?" hüüdis Petter talle murelikult järele.

Reseeda pistis oma koonu aia alt välja: "On, on!" vastas ta. "Ema on sihuke poriseja ja mõnikord käratab peale ka. Aga sellest pole midagi, ma olen sellega harjunud. Ja süüa saan ma kindla peale. Ema ütleb, et vähemasti süües oleme me vait."

Petter ja Tildi läksid koos põiktänavat pidi üles.

Nende juttu kuuldes istus Koera-onu hetke vaikides, käega silmi varjates. Seejärel ütles ta, et võtab hea meelega Reseeda enda hoole alla kohe, kui see on küllalt suur, et oma ema juurest lahkuda.

Petter läks koju.

"Ma ju ütlesin, et tuul on liiga kõva," ütles ema. "Ega sa just pikaks hetkeks õue jäänudki!"

"Aga see oli hoopis t e i s t s u g u n e hetk," lausus Petter, "ja see oli p i k k."

Põrsas Pambu üksildased jõulud

Järgneva väikese jõulunäidendiga
voite üllatada esimese klassi õpilasi.

Tegelased:
PÕRSAS PAMP
LOVI LEO
JÄNES JUKI
ROTT RUUDI
ÕPETAJA
AIME TARKPEA

Esimene pilt

Talvine õu. LEO, JUKI ja RUUDI teevad lumememme. (Päris ehtsat lund lavale tuua ei soovitaks – vatt, valge paber või penoplast ajavad asja ära.) ÕPETAJA TARKPEA vaatab laste tööd aknast.

LEO: Nüüd paneme veel paika pea...

JUKI: Ja lumememm saab ekstra hea!

RUUDI: Kui tal veel elu oleks sees, saaks temast lahe jõulumees!

LEO: Pähh – jõulumees, kes ära sulab ja ojadena toas sul vulab, ei too ju mitte mingit kinki, vaid rikub põrandat ja pinki...

PAMP (tuleb, pea maas, ja tahab kohe edasi minna).

PAMP: Tere, poisid! Rõõmsaid pühi!

KÕIK: Rõõmsaid pühi!

JUKI: Kuhu rühid?

RUUDI: Kas aitad teha lumest kuju?

PAMP (pead raputades): Ei, sõbrad – pole sellist tuju!

Mul mamps on reisil, paps Pariisis – on jõulud täitsa untsus niisiis!

Kui viitsite, siis tulge läbi – mul kuusk on toas – ja ehteks käbi! (Läheb edasi.)

JUKI: Ei, Pamp on omadega läbi!

LEO: Noh, käbi ju ei täida kõhtu...

RUUDI: Jah, mõtleks – tuleb jõuluõhtu, on igas kodus rõõmus kamp, kuid ihuüksinda on Pamp!

Ma lähen ostan talle kingi! (Läheb lehvitates ära.)

LEO: Ma kingin talle suitsusingi!

Ei, see vist pole sobiv ese... (Mõtleb pingsalt.)

Ma kingin talle inglise! (Lahkub samuti lehvitates.)

ÕPETAJA (avab akna): Häid pühi, Ruudi! Kas sa tead, et Pambu asjad pole head – on kodust ära kõik ta pere!

RUUDI: Häid pühi, õpetaja! Tere!

ÕPETAJA: Ehk aega saate väheke ja talle külla lähete?

RUUDI: (taskutes sorides): Jah, küll me teame, õpetaja, et Pampu aidata on vaja!

Noh, leidub mulgi midagi, mis rõõmustaks suurt sigagi! (Leiab taskust nõõrijuppe, mutreid, pudelikorke, takku ja muud varandust.) Hea mõte! Lähen mängin täna ma Pambule head jõuluvana!

Küll mina tean, mis teha vaja!

Head nägemist siis, õpetaja!

ÕPETAJA: Nägemiseni, Ruudi!

Teine pilt

Lavast saab põrsas Pambu tuba.

PAMP (sorib kapis, tõstab kausse välja): Jah, tühi... tühi... See ka tühi!

Ei mingeid piparkoogipühi... (Vaatab oma kuuske, millel ripub vaid käbi.)

Ei tea, mismoodi maitseks käbi?

Jah, kõik on läbi – täitsa läbi!

Kui sõbrad tulema nüüd peaks, siis peavad nad mind küll pahaks seaks... (Võtab nagist päkapikumütsi.)

Kui teeksin neile veidi head ma?

Jah, hakkannast valmis seadma! (Läheb teise tuppa.)

LEO (koputab uksele).

PAMP (teisest toast): Sisse!

LEO (jõuluvanakostüümis, siseneb): Kas siin häid lapsi ka ehk on?

Kes elab siin, kas koer või konn?

JUKI (koputab uksele): Kas siin on põrsas Pambu onn?

LEO: Et Pambu onn? Jah, see ta on!

JUKI (siseneb, on samuti jõuluvanaks maskeeritud, ehmub jõuluvana eest leides): Oi!

LEO: Oi! Jah, see on hästi öeldud: oi!

RUUDI (piilub – samuti jõuluvanana – ukse vahelt): Ahoi, hea Pambuke, ahoi!

Tõin sulle kenakese kingi! (Vaatab ringi, ehmub.) Kas siin on jõulupesa mingi?

JUKI: Jah, siin vist Jõulumaa on täna... (Kõlab koputus uksele.)

KÕIK: Oi! Appi! Veel üks jõuluvana!

RUUDI: No tule aga, vanake!

ÕPETAJA (siseneb, koogikarp käes, puhkeb naerma): No tere! Kamp on kenake!

Kuid öelge mulle, kõik see kamp: kuskohas on siis põrsas Pamp?

PAMP: Ei, Pampu pole praegu kodus – ta korra kusagile kadus! (Astub tuppa – samuti jõuluvana rõivais.)

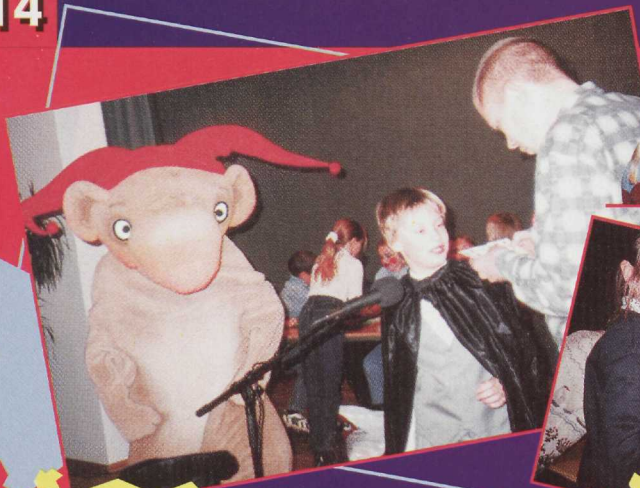
Oi, jõuluvad!... Mis nüüd saab?

Kes loeb, kes laulab, luuletab?

ÕPETAJA: Oi, tore pidu tuleb täna, kui toas on neli jõuluvana! Ehk, jõuluvad, laulu lööme, siis aga piparkooke sööme?

KÕIK: Õigus! Häid pühi!

Lauldakse koos üks tore jõululaul. Seejärel tuleb kummardus ja siis

Triibu-Liine korraldas selle aasta viimasel veerandil mitu vahvat pidu, kus kohtus nii laste kui täiskasvanute, nii eesti kui muudest rahvustest lastega. Lapsur ise jäi kohtumistega väga rahule ning teatas toimetusse tulles: "Pahu põldki!" Nojah, "põldki" pole just kõige õigem väljend, aga sõnum on ilus.

Rõõmsaid pühi soovib
Teie Vana hea
Triibu-Liine

Triibu-Liine

jõulutervitus kõigile sõpradele ja sugulastele

Tervitan viimset kui tublit ja head last –
tulevast kunstnikku, tohtrit ja teadlast,
tulevast riigipead, õpsi, ministrit!
Pühade ajal ei loeta epistlit,
pühad ei vaeva Sind õppimistöoga –
mõnule, mängi ja mõtle – ja söö ka!
Spordi ja loe – ja ka kirjuta pisut!
(Mis Sa sest arvutist kogu aeg kisud,
kooliaeg niigi teeb õud-tähtsa tast!)
Õues käi, siis aga uuri Head Last.
Loe aga huviga, nuputa himuga –
võib-olla peatselt me kohtume Sinuga!

Fotod on tehtud Triibu-Liine kohtumisel
Kalmetu põhikooli, Tallinna 6.
Ja 53. Keskkooli lastega.

IGIVANA (25 AASTANE) KULDNE TRIO

EI KARDA!
JÕULUVANA

Kuldne Trio on lahedate laulude esitajana tuttav nii suurtele kui lastele. Hiljuti aga tuli trio-meestele meelde kaks asja. Esiteks see, et tegelikult pole nad mitte üksnes lauljad, vaid ka näitlejad. Teiseks meenus Jürile, Mihklile ja Seppole, et ükskord – üldse mitte ammu, vaid selsamal sajandil – olid nad lapsed, kes pidasid lugu muinasjuttudest. (Sihuke asi võiks teistelegi täiskasvanutele vahel meelde tulla!) Mis siis muud, kui võeti pillid ja prillid kotist ning hakati laulma ja lugema. Äkitselt oli valmis saanud helikassett!

Kui Sind vahel täiesti ülekohtuselt üks tüppa luku taha jäetakse, siis varu endale kassetit "Lugu jõuluvanast, kes kartis lapsi", ja Su olemine läheb kohe lahedamaks. Muide, mõned muinasjutud sellel kassetil on Sulle ehk tuttavadki – need pärinevad Sten Roosi nimeliselt muinasjuttuvõistluselt. Aga juttude vahele võid ka tantsida ja laulda – ikka koos Kuldse Trioga!

Tulnukate jõulupidu

"Miks meie jõulupidudest kusagil ei kõnelda?" küsisid tulnukad kunstnikuonu **Sannikovilt.**

"Ometi on meil ilmatuma vahvad peod – vahel nii vahvad, et taevasse tõuseb koguni kaks päikest: üks on harilik ja teine rõõmupäike..."

Kunstnikul hakkas unarusse jäetud tulnukatest hale ja ta joonistas neist pildi. Tulnukas Tuti tegi oma pruudi jaoks pildist koopia. Aga kuidas ta ka ei püüdnud – joonistus tuli siiski kunstniku omast erinev.

**MITU ERINEVUST
LEIAD SINA NEILT PILTIDELT?**

VANAINA, LAENA
MULLE SADA
KROONI. MA
MAKSAN
SULLE OMA

50%

LIITER
VEE-
LIND
ISE-
ÄRANIS

TÖÖTAV
VANG

POISI-
NIMI
SEKUND

NAAT-
RIUM

VAGI-
VALDNE
KOHUSTUS

SINA

KALA

2xTÄHT
HAPU
YILI
LINN
EESTIS

PIDULIK
RONG-
KAIK
5xTÄHT
JA
INGL. K.

KAGU
NORD
KOLLID
HAIGUS

HÄRRA
RIIK
EUROO-
PAS

PENTSIK
URVE &
TÖNU
...TEADE

MÜTS

MAITSE-
AINE

DORIS &
KARL
LAPSE-
VANEM
AASTA

ÜLES
INGL. K.

SEKUND
3xTÄHT

MÄTTA
PEAL

AAR

AKTSIA-
SELTS

KURJA-
TEGIJA,
KRAADE

MEES
INGL. K.

REEDE

GRAMM

RIIST-
SÕNAD
EDASI
VÕI
...

● **MILLAL SÜNDIS
JEEBUS KRISTUS JA MIKS
ME PEAME AJAARVESTUST?**

Luuka evangeeliumist saame teada, et kui Rooma asevalitsejaks Süürias oli Küreenius, andis Rooma keiser Gaius Julius Caesar Octavianus Augustus (valitses 27. eKr - 14. pKr.) käsu läbi viia rahvaloendus. Kõik läksid end kirja panema. Ka Joosep läks koos oma naise Maarjaga Galileast Naatsareti linnast Juudamaale Petlemma linna end kirja panema. Aga nende teel olles sai Maarjal aeg täis ja ta tõi ilmale oma poja, mähkis ta mähkmetesse ja asetaski sõime, sest neil polnud majas muud aset.

Seal paigus olid karjased väljal oma karja juures õist valvet pidamas. Kui nad said teada, et on sündinud Issand Kristus, läksid nad Petlemma. Ja nad tulid tötates ning leidsid Maarja ja Joosepi ning lapsukese, kes magas sõimes. Ja kui kaheksa päeva sai lapse sündimisest täis, pandi talle nimeks Jeesus.

Kuna Rooma asevalitseja Küreenius hakkas Juudamaal valitsema 7. a. pKr., siis Jeesus võis sündida kas samal aastal või hiljem.

Matteuse evangeeliumist saame teada, et kui Kristus oli sündinud, tulid targad hommikumaalt Jerusalemma, et juutide uut kuningat näha ja teda kummardada. Kui aga Juudamaa kuningas Herodes Suur (valitses 37 - 4. eKr.) kuulis uudist uue kuninga sündimisest, ehmus ta väga. Herodes kogus kokku kõik ülempreestrid ja kirjatundjad ning uuris neilt välja, kus Jeesus sündis. Siis saatis Herodes targad Petlemma, et nad lapsukese üles otsiksid ja annaksid sellest teada. Targad leidsidki lapse, said aga unes käsu

Jõuluaajal on oma ajalugu

**Vanimateks
kirjalikeks allikateks
Jeesuse kohta on
1. sajandi lõpusi
ja 2. sajandist pärinevad
evangeeliumid.
Kuna need kirjutati
rõkk aega peale
Jeesuse surma,
siis ei anna nad
ühest vastust
küsimusele,
millal sündis
Jeesus.**

mitte minna Herodesse juurde ning läksid hommikumaale tagasi teist teed pidi.

Kui Herodes nägi, et targad olid teda petnud, vihastas ta väga ja andis käsu tappa kõik kuni 2-aastased poisilapsed Petlemmas ja selle ümbruses.

Kuna Herodes suri 4. a. eKr., siis järeldub, et Jeesus võis sündida kas samal aastal või mõni aasta varem.

Keiser Claudius Nero Tiberiuse (val. 17. IX 28 - 16. III 37 pKr.) valitsemise viiekümnendal aastal, kui Pontius Pilatus oli Judea maavalitseja ja Herodes Antipes, Herodes Suure poeg, oli Galilea ja Perea neli-vürst (4 eKr. - 39 pKr.), tuli Ristiija Johannes Jordani jõe ümberkaudsele maale ja kuulutas meelearandusristimist pattude andekssamiseks. Ta ütles kõigile: "Mina ristin teid veega, aga on tulemas minust vägevam, kes ristib teid Püha Vaimu ja tulega."

Jeesus alustas oma tegevust peale seda, kui Johannes oli teda Jordani veega ristinud, kui ta oli paastunud 40 päeva ja 40 ööd, jät-

nud maha Naatsareti ja läinud Galileasse, s.o. 29.a. pKr. Oma tegevust alustades oli Jeesus umbes 30 aastat vana. Sellest järeldub, et Jeesus sündis kaks aastat enne oma sündi - aastal 2 eKr.!

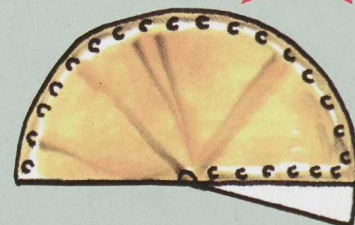
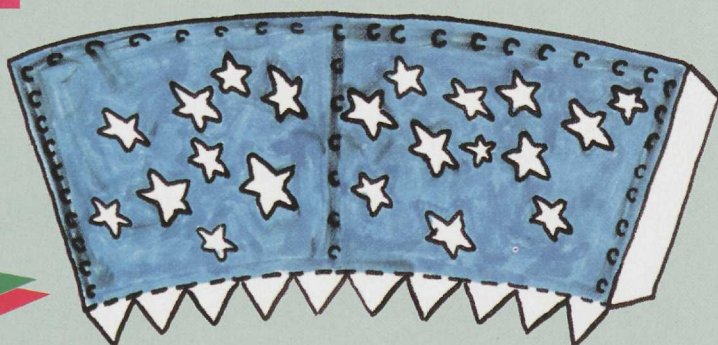
KUI ME EI TEA, MILLAL JEEBUS KRISTUS TÄPSELT SÜNDIS, MIKS PEAME SIIS AJAARVESTUST TEMA SÜNNIST?

525. a. kuukalendri järgi paasapäevade kindlaksmääramisel mitmeks aastaks ette, köitis Rooma munga Dionysius Exiguusi ("Väike" lad. k.) tähelepanu seik, et täpselt iga 532 aasta järel langevad paasapäevade kuupäevad ühte. Ta oli üllatunud, et selle 532-aastase perioodi algus langes enam-vähem samasse aega, millal evangelistide tunnistuste järgi sündis Jeesus Kristus. Dionysius nägi selles juhuslikus ühtelangemises Jumala märki ja võttis seda kui Jumala tõendit Jeesuse sünniaja kohta. Dionysius arvas Jeesuse sünnipäevaks 25. detsembri 753. a. pärast Rooma linna asutamist.

Uue ajaarvamisega harjumine võttis väga kaua aega. Näiteks Venemaal peeti aastate arvestust müütilisest maailma loomise päevast. Selle tava muutis alles tsaar Peeter I. Pühitsedes kombekohaselt 1. septembril uut 7208. aastat, andis Peeter I kõigile käsu arvata edaspidi aastaid Kristuse sündimisest ja viis uue aasta alguse 1. jaanuarile. Nii algas 1700. aasta Venemaal.

Tänapäeval kehtib paljudes maades teistsugune ajaarvamine kui meil. Näiteks islamimaades peetakse arvestust hoopis islami rajaja Muhamedi (570 - 632) põgenemisest Mekast 16. VII 622.a.

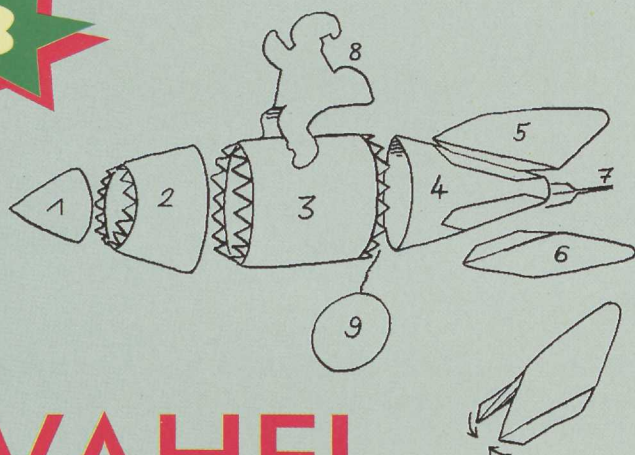
Andri Ivín

2

3

VAHEL TULEB JÕULUMEESE RAKETIGA!

HÄID LAPSI ON ILMAS ÜHA ROHKEM, PÕHJAPÕTRADE HULK AGA ERITI EI KASVA. JÕULUVANAL – NAGU KA SINU ISAL-EMAL – LÄHEB ELU ÜHA KIIREMAKS, NII ET AEGAJALT KIHUTAB TA RAKETIGA LASTELE KINKE TOOMA.

JÕULUVANA RAKETTI MEISTERDADA POLE KUIGI RASKE. VAJAD KÄÄRE, LIIMI, NIIDIJUPPI JA NATUKE KANNATLIKKUST.

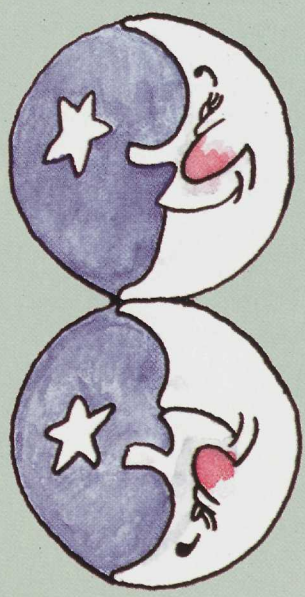
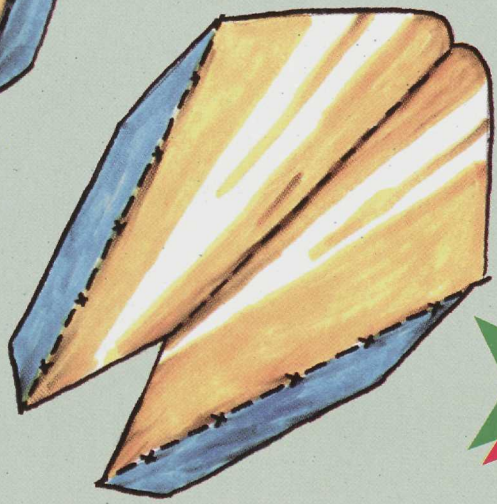
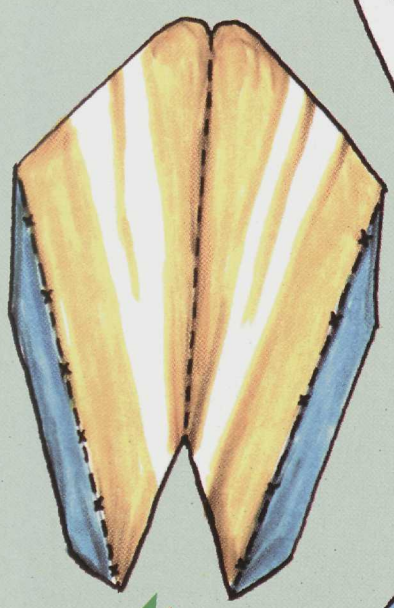
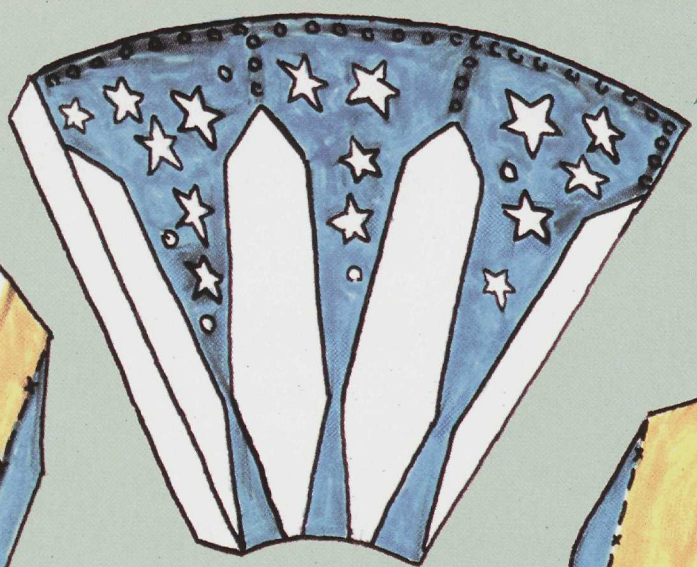
SEDA, KUIDAS RAKETI OSI KOKKU PANNA, NÄED JUURESOLEVALT JOONISELT.

JÕULUVANA SÄTI ISTUMA NÕNDA, ET TAL OLEKS ÜKS JALG ÜHEL JA TEINE TEISEL POOL RAKETTI. KÜLLAP SU TERANE PILK JUBA TAIPAS, ET TEGEMIST POLE KAHE POOLIKU JÕULUVANAGA, VAID ÜHE TERVE JÕULUMEHEGA, KELLE POOLED TULEB KOKKU KLEEPIDA.

KUUVANAKESE POOLED KLEEBI KOKKU, KINNITA NIIDI OTSA JA SOBITA RAKETI KÜLGE.

RAKETT SAI UHKE – IGAKS JUHUKS ÄRA SIISKI ISE SELLE SELGA ISTU. LAS JÕULUVANA LENDAB!

THOMAS SCHEILEKE

Tuudur, Plutt ja Magdalena

Algus märtsinumbris

Kati Murutar

Seal, mälestustes, hüüdis Plutt Magdalenat. Tüdruk läks poisil ligi – ja nende tiivad nokad põimusid läbi võrevarbade.

Plutt sosistas: "Lõpuks ometi kahekesi..."

Magdalena ütles: "Ükskõik, milises olukorras... siiski kahekesi."

Ja sellest kahekesi olemisest sündis Pluti ja Magdalena lembelauluke:

Ilusaid sõnu tagasi hoida aega ei ole – nii lühike on elu ja aeg kõike tunda ja teha ja mõelda ja laulda – teisele. Südamesõnad las voolata vallale, rääkigu aegade päikesest, sellest, mis süttib, kui leitud on ainuke, hellake, kaaslane eluteel.

Ilusaid sõnu endale hoida enam ei tohi – praegu veel kuuleb ja näeb sinu sõnu ja hellusi armsam su elusas embuses. Südamesõnad las voolata vallale, rääkigu aegade päikesest, kuni on aega ja kuni on elu, kuuletetu tunnete käsule.

Magdalena ütles Plutile, pisarad silmis: "Tea, kallid, et iga millimeetri, mis sina torus allapoole lendad, lenda minna sinuga väljaspool kaasa. Ma olen su kõrval."

Plutt vastas otsustavalt: "Lähme!"
Ja nad lendasid.

Plutt seespool, Magdalena väljaspool majaseina.

Magdalena ei vaikinud hetkekski, laskis poisil igal hetkel oma häält kuulda, et paratamatu linnuuni teda pimedas maha ei murraks ja sügavikku ei kukutaks.

Magdalena julgustas: "Kõige

raskem on möödas! Algus on ju alati kõige raskem... Kohe on üks korrusevahe möödas. Näed, polegi nii hull! Teine korrus... Tiibadel on ruumi küll. Ma kuulen sinu tugevate sulgede sahinat juba kolm korrust allpool... Neli... Näed, kui kiiresti ja ladusalt see sul läheb! Ainult üks korrus veel, Plutt, järgmine on õige korrus, seal tule torust välja!"

Ent oma köögiaknani jõudes nägi Magdalena ventilatsiooniga ees passivat näljast kassiroju. Linnutüdruk karjatas: "Oo, vaba sinine taevas! Ma unustasin, et see hulkuv kass on minu perenaise köögis! Plutt ei saa enam peatuda... niipea, kui ta luugile ilmub, kargab see kass talle kallale... Ei!"

Magdalena lendas meeletult, endast hoolimata, vastu akent, et kass Plutti ohustamast eemale ehmatada.

Samal hetkel kriiskas koju jõudnud perenaine: "Kõtt, kassiraisk, välja siit!"

Õhupuhustus-avausest kööki lendav Plutt nägi Magdalena elutut keha aknalauale kukkumas.

Ja siis jõudis kohale Tuudur, kes kiitles: "Magdalena, mul läks nii, nii ruttu! Minu ema andis oma pesa meile, nüüd ma saan sind kohe naiseks võtta!"

Plutt ahastas koletut pilti nähes:

MITTE MISKI POLE
ENAM ENDINE ...

"Magdalena!"

Tuudur silmitses aknalaual lebatvat sinist sulepundart ja soovitas: "Kuule, tõuse üles..." Perenaine oigas: "Oh Jeesus Kristus, Magdalena lendas vastu akent!"

Plutt oli ahastusest keeletu.

Koguni Tuudur jäi vagusi.

Magdalena hingekene aga hõljus leebelt nende kõrval.

Tuudur ei saanud veel päriselt aru, mis juhtus. Poiss küsis: "Kes nutab?"

Plutt, Magdalena hukkus oimetu, pomises nagu poolnes: "Perenaine nutab..."

Tuudur küsis kartlikult: "Kuhu ta tema viis?"

Plutt viiksatas: "Maha matab..."

Tuudur oli viivuks valmis koguni

vanadaamile kallale lendama: "Kuidas maha? Äkki saab veel midagi teha? Ta oli ju täitsa terve... Nagu Magdalena ikka... Ainult väga vaikne."

Plutt, kelle maailm ja tulevik oli ühe klaasitärinaga kokku kukkunud, soostas: "Väga vaikne, sest tema hingeki läks ära."

Tuudur tõstis häält: "Sina pidid ju ära surema, mitte tema!"

Plutt küsis kurvalt: "Kas sul on väga kahju, et ma ellu jäin?"

Tuudur oskas koguni korraks ette kujutada, kuidas siis kõik oleks, kui Plutti päevast päeva tema kõrval poleks: "Eee... eeeee. Ausalt, tegelikult on mul... lausa hea meel, et sa, sinder, elus oled."

Plutt arvas kummalisel kombel teisiti: "Aga minul... Minul on kahju, et ma ellu jäin."

Tuudur, kes hakkas taipama, et Magdalena ohverdas oma elu Pluti eest, nõudis õiglust: "Magdalena päästis su ära, sa ei tohi niimoodi rääkida!"

Plutt mõistis teise poisi tundeid: "Ah, vanapoiss... Ütle siis mulle, mida ja milleks me sinuga nüüd üldse tege-ma hakkame?"

Tuudur ei teadnud: "Süüa... ei taha... Oma pessa lennata... üldse ei taha..."

Plutt lisas: "Kaklemistel pole enam mõtet. Liivas kümblemine on tühine. Kõigi teiste linnutüdrukute nägemine teeb haiget..."

Plutt ja Tuudur vaatasid teineteisele otsa, haarasid teineteisel ümbert kinni ja hakkasid nutma.

Tuudur nuuksus: "Mitte miski pole enam endine... Millest see küll tuli, et kõik muutus?"

Plutt astus esimese sammu mälestuste teele: "Ühel hommikul läksime toitu otsima, nagu ikka..."

Tuudur järgnes talle meenutus-tesse: "Varesed tulid meile kallale."

Plutt jätkas: "Mina pääsesin nende käest vaevu – ja sattusin ootamatult Magdalena aknalauale."

Tuudur mäletas: "Mina eksisin üksinda ära – ja tulin sulle kogemata järele."

Plutt püüdis nuttu alla neelata: "Magdalena oli nii isemoodi linnuke – armastas inimest ja leppis võimatuga..."

Tuudur ägas: "Isegi minu vastu oli hea."

Plutt jätkas meenutamist, ehkki see tegi haiget: "Me tahtsime teda õnnelikuks teha ja viisime endaga seik-leva."

Tuudur teadis: "Tema läks oma puuri tagasi."

Plutt rääkis edasi kõige valuliku- mast: "Aga meie jaoks oli midagi juba lootusetult muutunud. Olime mõlemad Magdalenasse armunud ega osanud enam omavahel sõbrad olla. Mis on siin põhjus, mis taga- järg?"

Tuudur leidis süüdlase: "Kõik tuli sellest, et me just tol hommikul vares- te kätte jäime."

Plutt oli põhjalikuma järeldus- võimega: "Oh, sellise loogika järgi algas kõik sellest, et tänavapuhastus- auto oli eelmisel päeval meie tavalise jahimaa lagedaks rookinud."

Tuudur suutis ootamatul kombel samuti süveneda: "Või hakkasid juhuste kokku sattumised meid hoopis varem praeguse hetke poole tooma?"

Plutt üllatus sõbrale ootamatult tekkinud mõtlemisvõimest: "Tuudur, mees, sinu peas on hakanud mõtted tekkima! Muidugi, kõik algas sellest, et ühel päeval koorus ühes pesas üks tuvi, teises pesas tuli munast välja varblane ja kolmandas pesas sündis kanaarilind."

Tuudur pani tähele: "Plutt, täna on esimene päev, kui sa mind kogu aeg ei sõima, vaid minuga mehe moodi räägid... Aga et selle nimel nii hirmsasti haiget pidi saama..."

Haiget saanud linnupoisid puhkesid jälle nutma.

Neid üllatas Magdalena hääl.

Ainult hääl, tüdrukut ennast pol- nud kusagil näha.

Hääleke lausus: "Plutt... Tuudur... Võtke minu puurist süüa ja juua – te mõlemad peate en- nast kosutama.

Plutt, sa olid imet- lusvärne. Väga üksikud linnud saavad sellise kan- gela ste oga hakkama. Ma olen sinu üle nii uhke. Tuu- dur, see on sinu emast nii armas, et ta sinu lapsepõlvepesa sinu tule- vastele poegadele kinkis..."

Plutt toibus Magdalena hääle

kuulmise vapustusest esimesena ja nõudis: "Kus sa oled?"

Magdalena ütles: "Ma olen teile väga lähedal. Otse teie südame juu- res. Teie hinge ligi."

Tuudur halas: "Ma ei näe."

Magdalena lohutas: "Selle eest näen mina nüüd palju rohkem kui ealeski varem. Ma olen haldjas."

Plutt ei mõistnud: "Haldjas?"

Magdalena seletas: "Ma olen teie mõlema õnnehaldjas. Sel hetkel, kui ma vastu akent lendasin, surma sain ja oma keha maha jätma pidin, olin küll ehmunud ja õnnetu. Aga korra- ga sain ma aru, kui palju rohkem ma teile mõlemale just niimoodi head saan teha... Edaspidi olen alati ja kõikjal teie kõrval, valvan teie und ja kaitsen teie poegi... Nüüd, juba siin pool olles, saan aru, et nii oligi kõige parem. Niimoodi oleme kõik kõige õnnelikumad... Ettevaatust, pere- naine tuleb mu keha matmast. Teil on aeg minna! Ma pean perenaisega rääkima. Ka tema peab teadma, et minu pärast pole vaja nutta. Inimes- tel on millegipärast väga raske taiba- ta, et surm pole hirmus. Surm pole lõpp, vaid algus. Minge, poisid, ma püüan inimesele rääkida, et tal pole vaja haletseda ei ennast ega mind. Ja siis jään ma teie juurde. Teile siin- ilmas antud aja lõpuni. Laske nüüd jalga!"

Kui Magdalena järgmisel korral Pluti ja Tuuduri juurde tuli, viis ta oma kallid sõbrad mälestustesse. Selleks, et linnud, kellest ta üle kõige siin il- mas hoolis, õpiksid mõistma, mis oli mille pärast juhtunud. Nad läksid mälestusteretkele.

Aga selle retke tunnistajaks Sina just äsja olidki.

Lõpp

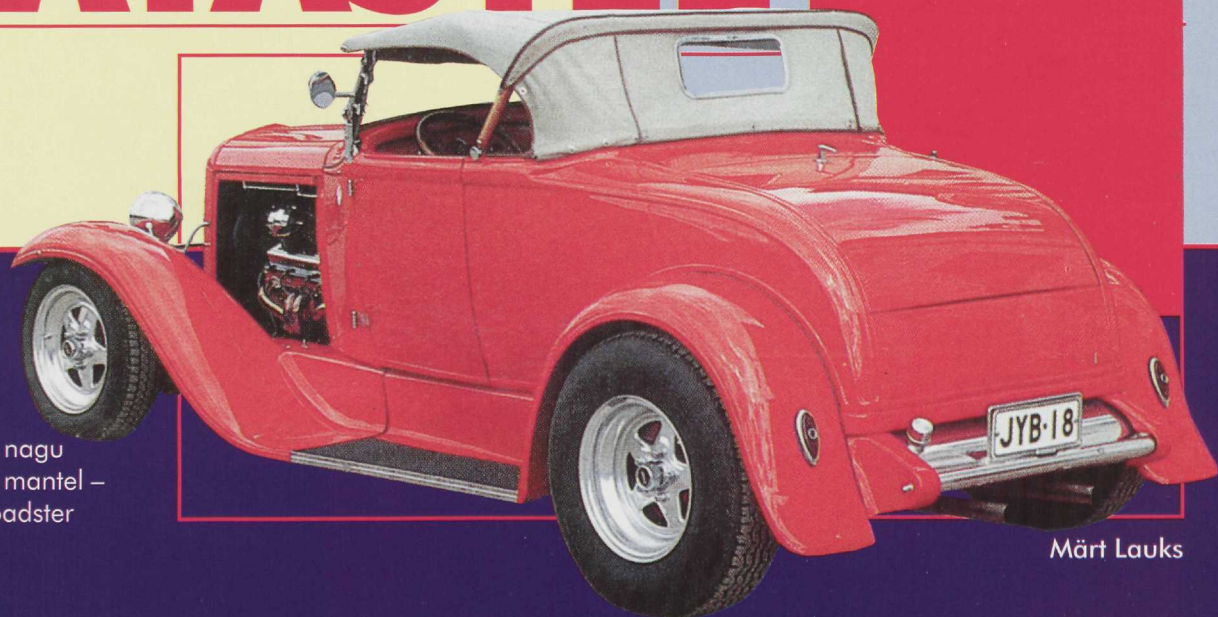
↑ Valge nagu lumi – '48 Packard Coupé.

↑ Kuldne nagu põhjapõdra kuljused – '61 Oldsmobile

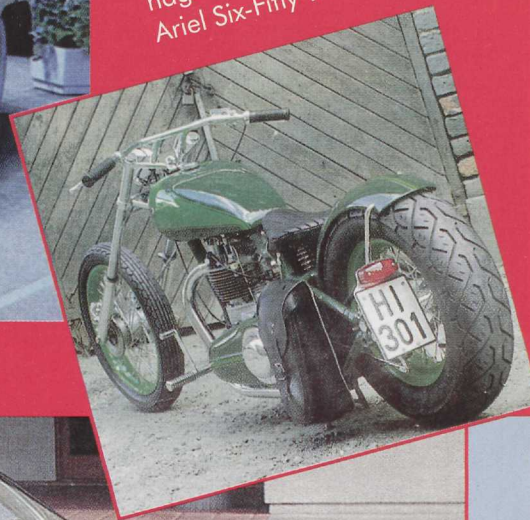
JÕULUVÄRVID RATASTEL

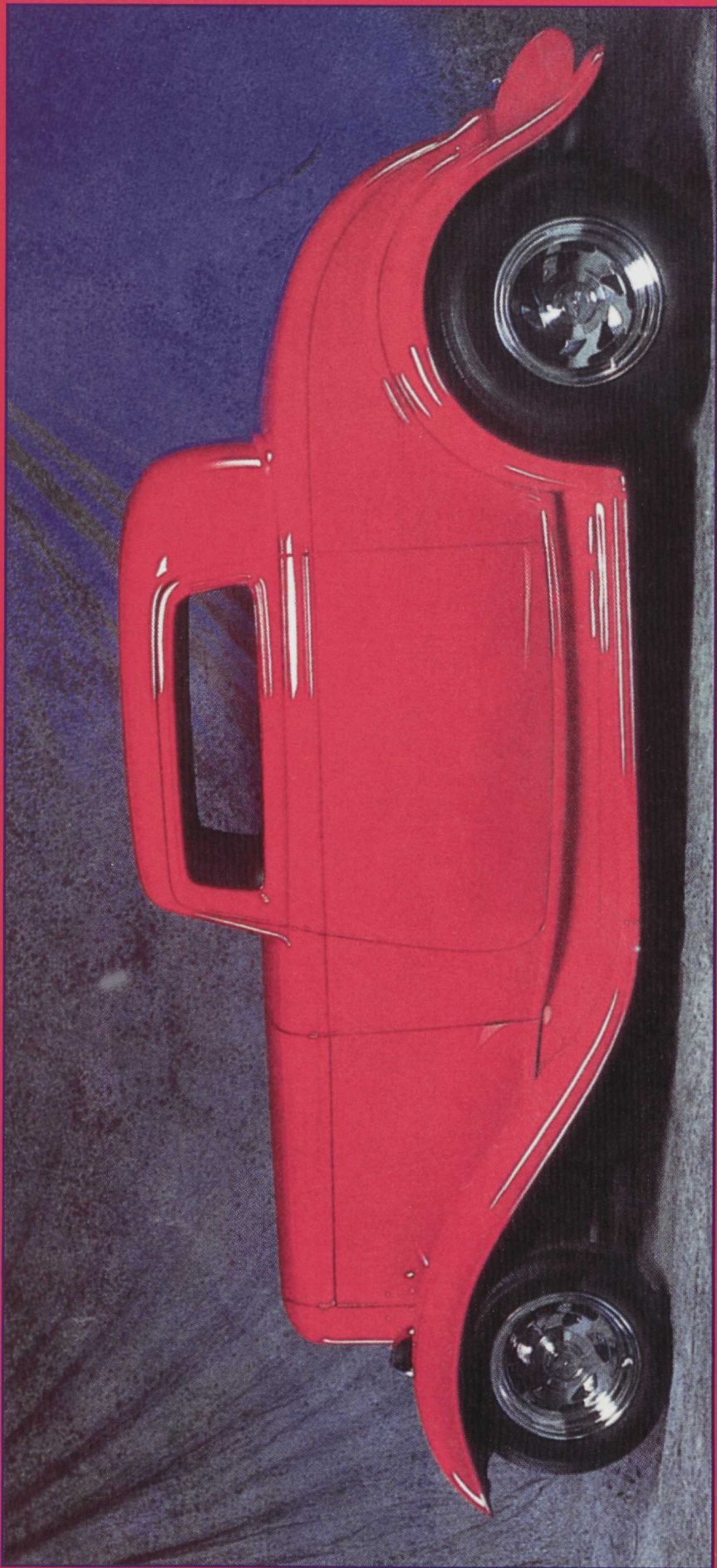
→ Punane nagu jõulumehe mantel – Ford 32 Roadster

Märt Lauks

↓ Roheline nagu jõulupuu – Ariel Six-Fifty Twinn '51.

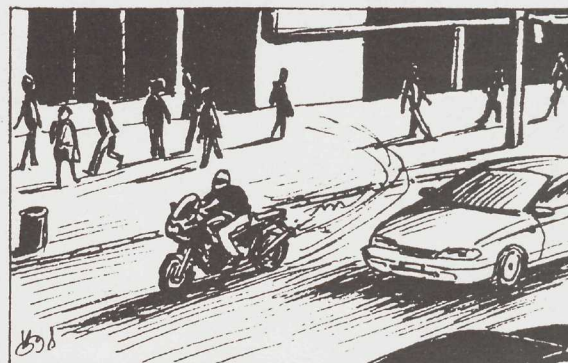
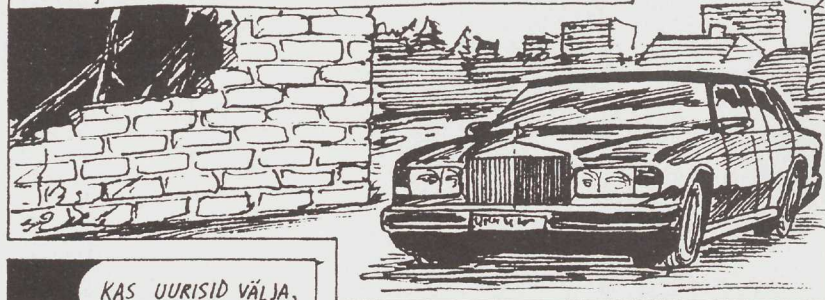

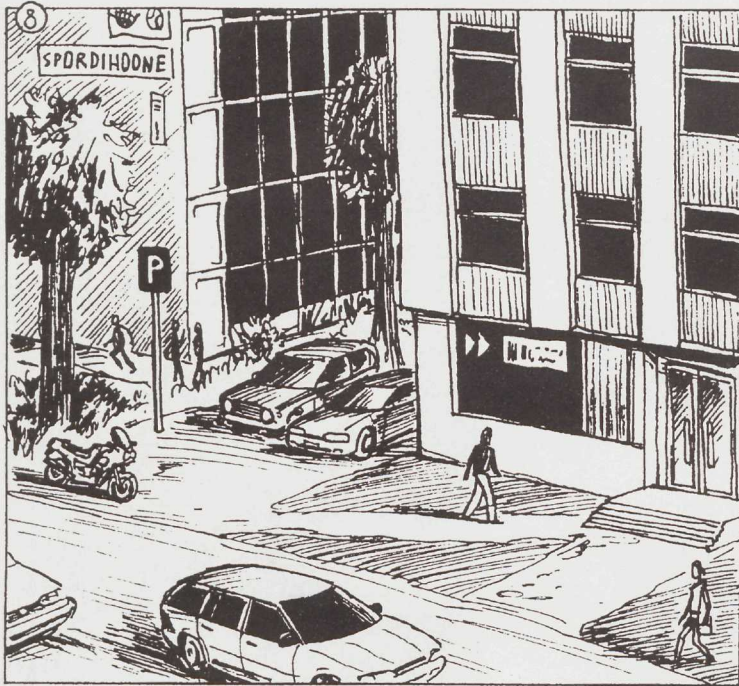
**RÖÖMSÄID
JÖULUPÜHI!**

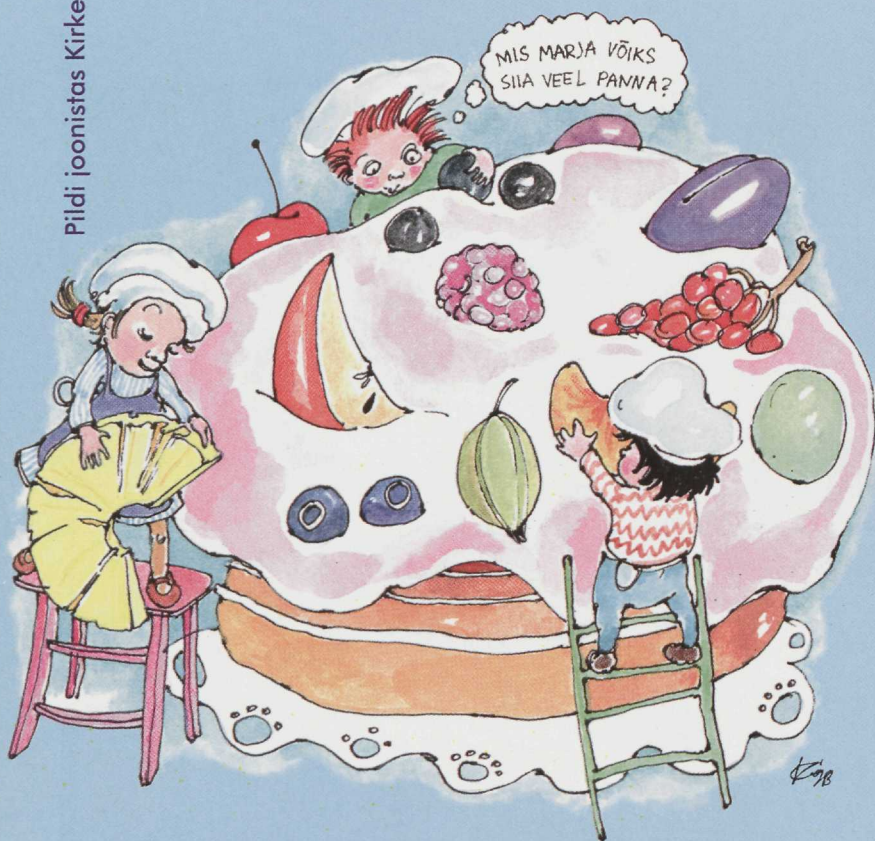
Võõrad mõtted

VEIKO LIIS © 1998

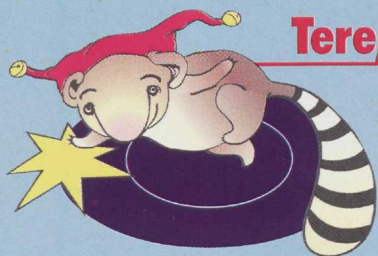
7 SAMAL AJAL, KUI DIRK MOOTORRATLAL RIGOSID OTSIMA SÕIDAB, SEISAB LINNA TEISES SERVAS ÜKS LIMUUSIIN...

MAIASMOKKKADELE

Tere, Triibu-Liine!

Saadan Sulle ühe lihtsa koogi retsepti. Seda võib teha kas moosikoogina või tordina.

Vaja läheb:

- 6 muna
- 2 klaasi jahu
- 2 klaasi suhkrut
- 2 õuna moosi.

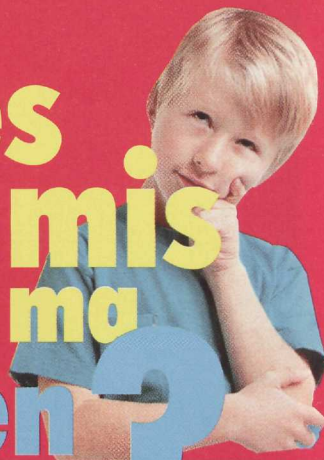
TEE NII!

6 muna klopi kausis puulusikaga lahti. Sega (vaheldumisi) juurde 2 klaasi suhkrut ja 2 klaasi jahu. Määri pann rasvainega. Lõika 2 õuna tükikesteks ja pane tükid taignasegu sisse. Sega taigen läbi ja vala pannile. Küpseta kook helepruuniks. Lase jahutada. Lõika kook pooleks, ühele poolele pane moosi peale, teine pool tõsta talle peale.

Kui tahad teha kooki tordiks, siis kaunistada ta pealt vahukoore või kohupiima ja puuviljadega. Head isu!

Tiina Sinisoo Rakverest

Kes või mis ma olen?

Minu esimene täht esineb sõnas "lumi", kuid ei esine sõnas "luik".

Minu teine täht esineb sõnas "muusika", kuid ei esine sõnas "musike".

Minu kolmas täht esineb sõnas "karu", kuid ei esine sõnas "kerjus".

Minu neljas täht esineb sõnas "vissi", aga ei esine sõnas "viima".

Minu viies täht esineb sõnas "äri", kuid ei esine sõnas "ämber".

Minu kuues täht esineb sõnas "kukk", aga ei esine sõnas "ujub".

Minu seitsmes täht esineb sõnas "lamp", kuid ei esine sõnas "klimp".

Minu kaheksas täht esineb sõnas "laps", kuid ei esine sõnas "karjub".

Mõistatuse koostas
Tiina Mõttus Jürist.

Kust tulid pintselsabad?

EDGAR VALTER:

Minult on korduvalt küsitud, et kust ma need pintselsabad võtsin. Vist pean ikka ausalt ära rääkima, kuidas asi oli. Kõigepealt – mina pole neid kusagilt võtnud. Nad ise tulid. Alguseks piisas ühest.

Nii. Olen sellest juba rääkinud, et mul on pisuke nõrkus liivakarjääride vastu. Peamiselt mahajäetud karjääride vastu. Vaatlen kive, mõne kenama või huvitavama pistan tasku. Ei midagi rohkemat.

Ühel säärasel uitamisel jäin kükitama ühe trilobiidi kivistise juurde. Tegelikult oli trilobiiti vaid väike jupike, aga sellest piisas, et mind kanda aastatuhandete taha. Aega, kus siin seisid sulavad jäämassid, voolas vesi, mis jahvatas kive peeneks liivaks...

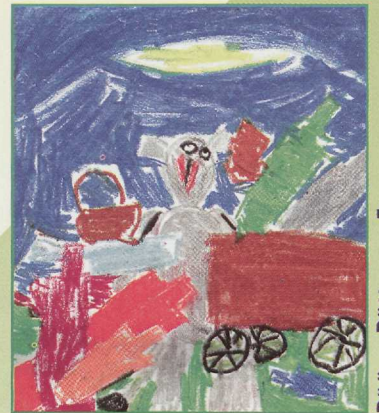
Ja siis tabasin end mõttelt, et miks karjääris nii napilt elu ja liikumist on? Nii suurepärase koht. Paarsada meetrit üht-ja teistpidi, kõrged kaldad, männid lausa kalda äärel, madal tiigike keset puhast liivavälja, selles üksik hundinui ja imeselges vees mõned ujurid, jook-siklased... Natuke rohtu, mõned pajupõõsad, mõned suured ja väärivad kivid. Ja napilt tuult ning palju päikest. Ainult kaldapääsukesed olid silmapaistvamad elanikud selles suures liivaaugus.

Ja siis tuli pintselsaba. Ta oli seisnud tükk aega mu kõrval, käed seljal. Ja vaadanud mind. See pintselsaba oli päris kena kasukaga. Ta oli oravast pisut pikem ja tema pika peene saba otsas oli tutt. Nagu pintsel!

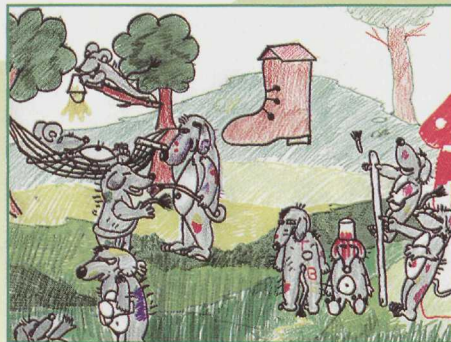
"Tere!" ütles pintselsaba.

Pintselsabad, nagu iga terane laps teab, on nüüdseks juba ETV kaudu teleekraanidele jõudnud. Neid vahvaid loomakesi on ju ilmatu lahe joonistada! Mis siis veel kõnelda sellest, et pintselsabade-saatele saadetud parimate joonistuste autorid saavad auhinnaks Edgar Valteri originaaljoonistuse!

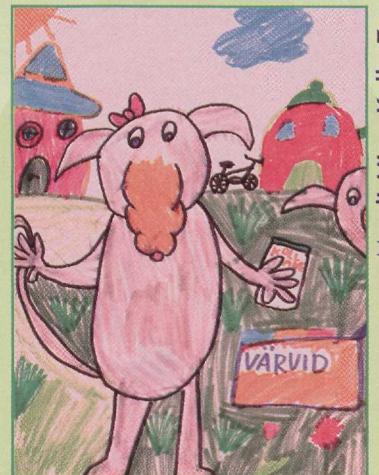
Triibu-Liinele valmistas pintselsabade-ga vesteldes eriti suurt rõõmu see, et paljud andekad pintselajad on ka Hea Lapse kaastöölised! Mõned pildid, mis lapsurile pihku pisteti, trükime meiega ära.

Päasu Püttsepp 5a.

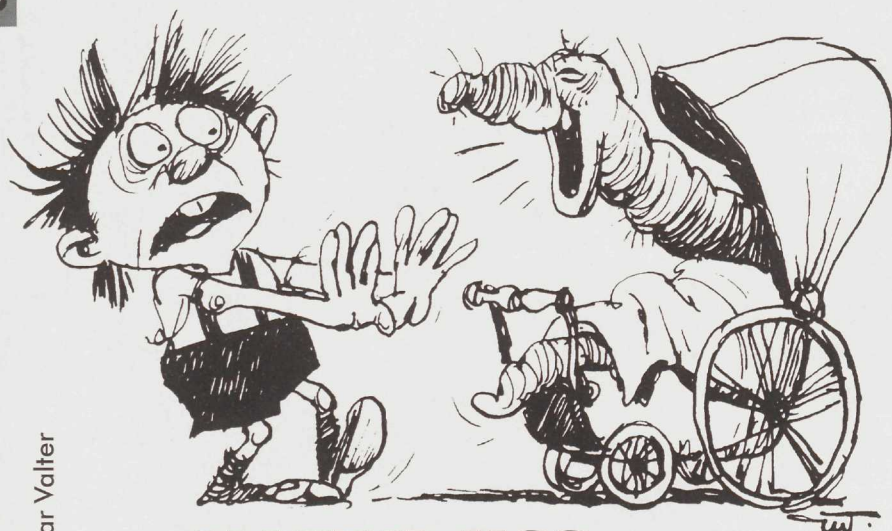

↑ Kaspar Siplane ↓ Liis Varik 11a.

Maali-Liina Kulla 7a.

• **PINTSELSABAD** jälle ETV ekraanil
5. ja 19. detsembril kell 19.30!
 Meeldetuletuseks olgu öeldud
 et telavastust "Pintselsabad"
 näete ETV kanalil kaks korda
 kuus – laupäeviti!

Edgar Valter

NAERU-USS

"Kas jõuluvana on juba meie uut külmkappi näinud?" küsib päkapikk teiselt.

"Miks ta's ei ole!"

"Noh, ja mida ta selle kohta ütles?"

"Ei midagi – ta pole sellest veel välja tulnud!"

"Minu isa pikkus on 70 sentimeetrit!" hoopleb päkapikk.

"Aga minu isa on ainult 50 sentimeetri pikkune!" trumpab teine teda üle.

"Mina ei teagi, kui pikk mu isa on," kurdab kolmas. "Tean ainult, et ta töötab mänguasjapoes Matchbox-automudelite katsetajana..."

Mida ütles Krants, kui nägi toas elektriküünaldega ehitud jõulukuuske?

"Lõpuks ometi on üks korraliku valgustusega WC!"

"Häbi, Juku – tuled jõulupeole, käed pesemata! Mida sa siis ütlesid, kui mina tuleksin kooli nii räpasena?" hurjutab õpetaja.

"Mina, õpetaja, oleksin sellisel juhul peenetundeliselt vait!" arwab Juku.

"Kui su õekesel on kümme piparkooki ja sina võtad neist kuus endale, siis mis jääb õele?" küsib õpetaja matemaatika tunnis.

"Hirmus nutt ja kisa," arwab Juku.

Juku küsib kaupluses: "Palun pool meetrit verivorsti!"

"Kulla poiss," laiutab müüja käsi, "kus seda enne kuulnud on, et vorsti müüakse meetrikaupa! lga koolilaps peaks teadma, et vorsti müüakse kilodega!"

"Olgu," on Juku r õ õ m s a l t n õ u s, "ma ostan siis pool kilomeetrit!"

OH KUI HUVITAV!

"Ema, tule homme minuga kaubamajja!" palub Juku. "Ma tahaksin nimelt vanaemale jõuluks taskurätikut osta."

"Sellise ostuga peaksid sa, Juku, ka üksi hakkama saama!" arwab ema.

"Jah, aga ma ei tea vanema mõtte..." ohkab poiss.

"Kui sa selliste poolaastahinnetega koju lähed," lausub õpetaja Jukule tunnistust

andes, "siis saab su isa küll palju halle juukseid pähe!"

"Oo, see valmistaks talle tõelise jõuluüllatuse!" arwab Juku. "Minu paps on nimelt kiilaspeal!"

"Küll sul, Juku, on uhke tuletõrjeauto! Kust sa selle said, kas jõuluvanalt?"

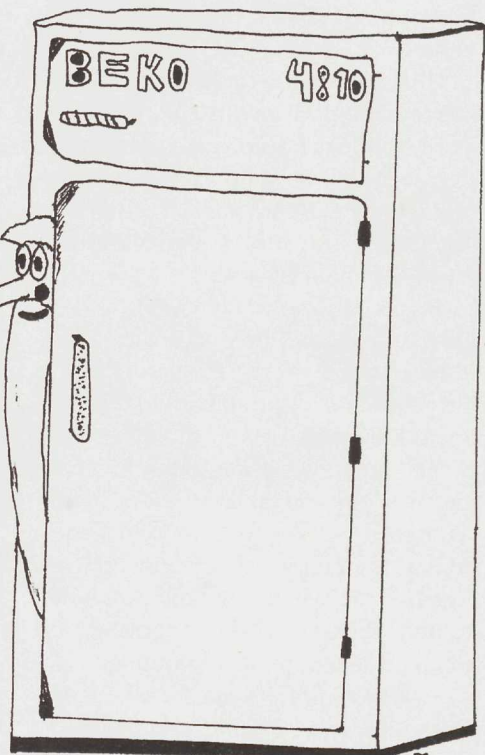
"Ei, sain selle tänaval ühelt tüdrukult!"

"Nii kallist masinat ei kingita iga päev! Mida see tüdruk sulle siis ütles?"

"Ei öelnud midagi, ainult karjus nagu ratta peal ja proovis autot tagasi kiskuda!"

Juku on jõululõhtul isa-emaga kirikus ning palvetab: "Armas Taeva-isa, tee nii, et uuel aastal saaks minust korralik poiss. Aga kui see sul kuidagi korda ei lähe, siis kingi vähemasti emale tugevamad närvid!"

Martin Kalt

KOPRAKLUBI KIRJAVEERUD

Kuna teil on salakirjade lugemisest nüüd juba kogemus olemas, võin ma taas kirjutada, kasutades võtmena eelmises ajakirjanumbris antud tagurpidi-tähestikku. Teile kõigile ÄÖIZYI YYLJYSFNNI ja JEPUP ZUMTYÖÄ ÄÄLJ!

Hästi agaraks kopraklubilaseks on osutunud Andres Jakovlev, kelle sisukas kiri tõi meieni soovitusi Kriimsilma laagri ettevalmistajatele ja tema kirjast leidsime ka laulusõnad.

Oleme me hundipojad,
puhtuses on meie kodad.
Osavad, julged, targad,
tugevad meil on varbad.

Jõudu on meil parasjagu,
jookseme me paljajalu.
Liha sööme palju,
mõtleme ka nalju.

Anonüümsele küsijale tuleb aga anda pikem vastus.

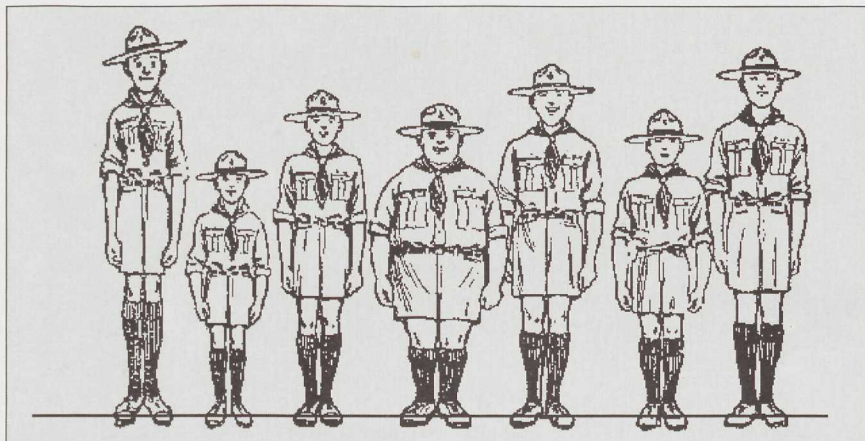
Skautluses ei ole mõisted "skautmaster" ja "skaudijuht" päris samatähenduslikud, sest esimene tähendab "kraadi" – nagu näiteks magister. Skautmaster peab olema kaitsnud väitekirja skautmasterite kogu ees, seejärel saab ta skautmasteriks, mida tõendab siis vastav tunnistus ja

**Skaudijuht – nagu iga skautki
– peab tundma inimesi.
Milliseid iseloomujooni
võid välja lugeda
sellelt joonistusest?**

rinnamärk. Väitekirjani on skautmaster aga jõudnud läbi salgajuhina tegutsemise. Skaudijuht, kes juhib vahetult mõnda skaudiüksust, ei pruugi skautmasteri kraadi omada. Seega võib skaudirühma eestvedajaks olla iga poiss või segaorganisatsioonis ka tüdruk. Muidugi peab ta teadma-tundma skautluse põhi-

**Ülesanne salgajuhile.
Siin on skaudisalk.
Missugust tegevust sa neile pakud,
et nad tahaksid skaudid olla?**

tõdesid ning ennast aina tegevuse kaudu õppides arendama. Selleks on salgas head võimalused. Kõige olulisem on oma salga, hundikarja ja nüüd Kopraklubi pesakonna loomiseks kõigepealt tahtmine seda teha ning skautlust eluviisiks võtta. Peagi selgub, kas see kõik ka õnnestub. Pidage meeles, et see nõuab skautluse teele asunud poisilt-tüdrukult üpris suurt enesedistsipliini – tõekspidamistele ja korrale allumist. Selleks peab skaut täitma skaudiseadusi ning pürgima skautluse ideaalide poole. Põhiideale on 7 – leiad need meie ajakirja tänavusest mainumbrist.

Seega pole oma salga moodustamiseks kõigepealt vaja muud kui tahtmist ning kolme (alla selle pole mõtet) asjast huvitatud kaaslast. Salgajuht tuleb valida endi seast. Hea salk on tegelikult kamp häid sõpru, kus seistakse õlg õla kõrval, põhimõttel "Kõik ühe, üks kõigi eest, mis ka ei juhtuks!" Nüüd tuleb kohe mõelda juhi koolitamisele – selleks tuleb luua kontakt mõne tegutseva skaudiorganisatsiooniga või pöörduda Kopraklubi poole, küllap leiame teile siis ka juhendajad. Skautluse põhi- alusteks on olnud ja jäanud ikka skaudi töötus, seadused ja salgasüsteem. Kõik muu areneb nende ümber.

Kopraklubis – lepime nii kokku – on salga nimetuseks pesakond, sest see on skautlikule teele suunav kirjajaklubi, mitte ühistuna registreeritud skaudiüksus. Kopraklubi kirjasaatjad ei pruugi olla ainult skaudid. Kes aga tahab oma pesakonda või salka moodustada ja sellega edaspidi klubi tegemistest osa võtta, on alati tere- tulnud ning koos leiame lahenduse ka skaudisalga loomise probleemile koolis, kus puudub skautmaster.

Ootame vastuseid!

Skautmaster Leho

MAAILMAS JA EESTIMAAL

Ettevalmistused järgmise aasta laagriks algavad varakult laagri-varustuse muretsemisest ning selle tundmaõppimisest.

KOPRAKLUBILT on püütud saada teavet, millal me kokku tuleme ja kus see kohtumine toimub. ÜKS ÜHINE ÜRITUS ilmus nüüd küll silmapiiril! See saab toimuda vaid siis, kui sellest osavõtjaid on piisavalt ja kui osaleda soovijad ka selleks endaga ja oma salgaga viitsivad tööd teha.

Novembris saavutasime kokkuleppe Kopraklubi tulevase suurlaagri asukoha suhtes ühe talu maal. Talu asub Viljandimaa metsasopis Kopraklubi laagriks looduslikult väga sobivas kohas. Selle talu peremees lubas laagrit varustada tasuta talupiimaga ja laagriplats on samuti tasuta kasutada. Kopraklubil on ühtlasi väga hea võimalus oma vapilooma looduses tundma õppida, sest talu naabrusel elab oma igapäevaelu koprapere, kes on taluelanikega heanaaberlikes suhetes.

Samuti leppisime kokku Eesti Skautide Maleva skautmastriga, et laagrit juhtima ja kopraklubilasi õpetama hakkavad selle maleva skaudijuhid. See tähendab, et kopraklu-

bilased, kes tahavad astuda skautideks, võivad laagris saada lisa oma puuduolevatele oskustele ning skaudivanandega ära anda. Skaudiks ei saada ju üleöö, enne tuleb selleks ka midagi ära teha.

Skaudilaagrite läbiviimiseks hakatakse juba varakult ettealmistusi tegema. Kopraklubi ootab agaraid kaasalööjaid! Nüüd on Sul olemas kindel eesmärk.

Alustagem sellega, et hakkame laagrissemineku jaoks laagrikapitali koguma. Skaudid on alati olnud leidlikud, et see kokku saaks, sest laagrit ilma rahata läbi ei vii. Et vastavat summat ise oma pea ja kätega kokku saada, selleks tuleb midagi ette võtta. Mida? Näiteid on palju, aga jätame kõik teie endi nuputada ja teha. Ärge ainult kõveraid teid kasutage, see ei vii kuhugi.

Nagu teeb riik, koostades järgmise aasta peale eelarvet, millel on "kate olemas", nii algab ka laagriks ettevalmistumine – aga ka salgatöö – ikkagi eelarvest. Sinu ülesanne ongi nüüd selle koostamine kas enese või siis salga jaoks. Toon teile ühe tegutsenud salga eelarve näidiseks, mis ei ole aga sugugi mõeldud täpseks "mahakirjutamiseks", vaid lihtsalt suundumiseks majandusliku mõtlemise radadele. Eelarve ühes lahtis on laagris vaja minevate esemete loetelu, nende muretsemiseks tehtavad kulutused vastavalt kehtivatele hindadele. Samuti peab olema ette teada summa, mis on vajalik laagri sõidu- ja toidurahaks ning kulutusteks.

Teine lahter peab peegeldama sissetulekuid, et näha, kuidas saab katta laagris vajalikud kulutused.

KOTKA SALGA LAAGRI EELARVE

Sissetulek		Väljaminek	
Salga ajakirja müük	x kr.	Telke 2	xx kr.
Salga lapsevanemate toetus salgale	x kr.	Lipp	x kr.
Salga peo piletid	x kr.	Lõkkevarustus	x kr.
Salga liikmemaksud	xx kr.	Nõõrid, köied	x kr.
Jõulukalendrite valmistamine ja müük	x kr.	Toiduraha	xx kr.
Kokku	xxxxxx kr.	Kokku	xxxxxx kr.

Salga varahoidja allkiri
Kinnitan: salgajuhi allkiri

Antud juhul on salga eelarve tasakaalus, sõiduraha laagrisse ja tagasi maksab aga igaüks ise, magamiskotid, seljakotid ja matkavarustus on igaühel olemas.

Kui eelarve valmis, tuleb hakata tegutsema, aega laagriini on 7 kuud! Alga ettevalmistav aeg ka laagri korraldajatele. Tähtis on laagriplatsi leidmine (Kopraklubil on see nüüd leitud.), toitlustuse korraldamine, võimalikult odava, kuid kindla transpordi otsimine, tegevusplaan, laagri staabi varustus, üldine eelarve jpm. Kõik oleneb ka laagri suurusest. Seepärast on hea juba varakult teada osavõtjate arvu, vanust, aadresse ja muidugi oskusi.

Kopraklubil see töö nüüd algabki, ja selleks, et kõik edukalt kulgeks, hakkame Kopraklubi veergudel selleks ka õpetusi andma. Meil on nüüd selge ka meie tulevase laagri ainevald ning eesmärk. See on looduskeskkond, selle tundmaõppimine ning skaulike eluviisidega tutvumine välilukorras.

Kui asi huvitab, siis mõelge, pidage vanematega nõu ja andke oma osavõtusest varakult teada! Uuel aastal siis alustame ühiseid ettevõtmisi ning vastavate tarkustega tutvumist!

Barbindus

Kas Tuhkatriinule tõid päkapikud maiust sussi sisse?

Jah, kurb küll, aga vaatamata kõigile pingutustele pole ajaloolased Tuhkatriinu jõulusse veel avastanud... Nukumeistrid aga sellepärast veel päid norgu ei lase – otse vastupidi: nad on leiutanud peaaegu kristallkingade sarnased sussikesed Barbiede perenaistele! Need tuhvlid on sellist kasvu, et sobivad jalga kas väga suurele nukule või üpris väikesele tüdrukule.

Päkapikk Pedrole valmistavad uued sussid aga jõulude ajal tõelist peavalu: kui palju neisse ka komme ja õunu ei kalla – ikka ei saa need suure dekolteega sussid pilgeni täis.

“No on aga inimestel aru peas!” poriseb Pedro. “Vanasti tehti lastele vildist papud jalga: viskasid sinna mandariini sisse ja suss oli täis! Oh seda edevust küll! Kes teab, missugused jalavarjud veel siis leiutatakse, kui praegustest lastest on suured inimesed saanud?”

TRIIBU-LINEGI jäi mõttesse:

jah, missugune võiks olla järgmise sajandi kingamood?

Joonistage, kirjutage, kulla sõbrad!

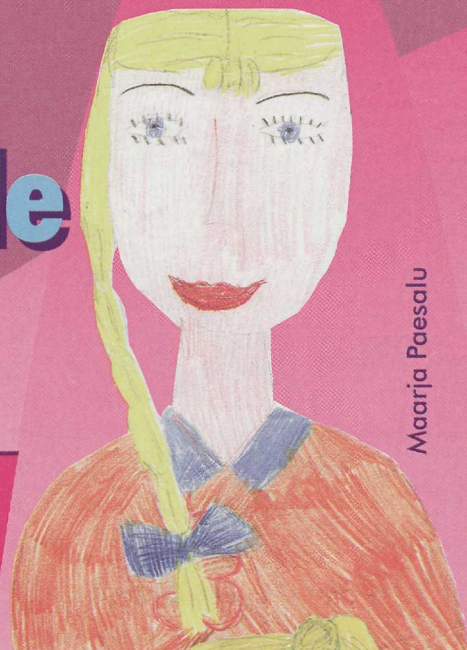
Parimatele autasuks

needsamad suure nuku

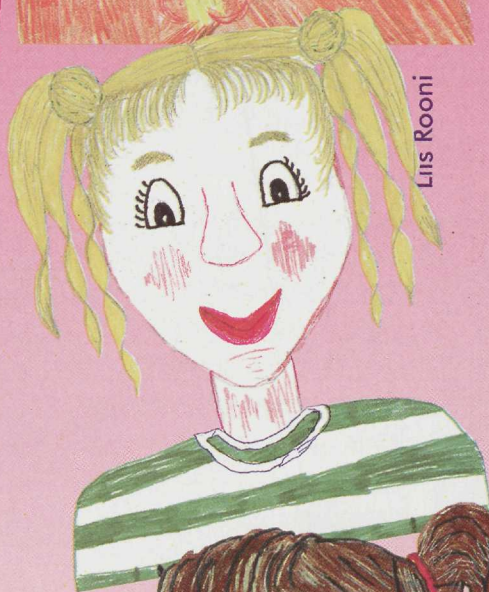
või väikese tüdruku

avara dekolteega toakingad!

Barbie
palub kõiki
tänapäevade
soenguideede
eest! Nüüd sätib
ta oma juukseid
iga päev ise-
moodi – kord
liisilikult, kord
kärdi-päraselt,
kord a la Kaisa.
Triibu-Liine
loodab
uuel aastal
ajakirjas
ruumi leida
veel mitmete
soengu-
joonistuste
avaldamiseks!

Maarja Paesalu

Lis Rooni

Käbi Stolovitš

MÄNGUASJSDE
MAALETOOJA
JA HULGIMÜÜJA

▪ Tallinnas, Lääne- ja Põhja-Eestis elavad lapsed saavad oma auhinnad kätte Kullo Lastegaleriist (Tallinn, Kuninga 6), mis on suletud ainult teispäeviti.

Häid jõulupühi,

ilusat aastavahetust, armsad sõbrad ja sugulased!

Kui järgmine Hea Laps teieni jõuab, näitab kalender juba uut ja üsna üksluist aastanumbrit – 1999. Aga vaevalt et meil teiega uuelgi aastal igav hakkab – ees on uued sündmused, uued võistlused ja uued auhinnadki.

Aitäh kaasa loomast, kohtumiseni uuel aastal!
Teie sõber Triibu-Liine

LEGO-lehekülgedele tuli kosmiliselt palju kosmiliselt häid joonistusi.

Auhinnad lähevad
JOOSEP JÜRISSEONILE Jürist,
MIHKEL TEEMAALALE ning
ERIK ja **SIMMO**
JAANISOLE Tartust,
JARGO MÄGILE Jõgevast,
CHRIS POMMERILE ja
KEIDO VOLTRILE
Tallinnast.

Häid soenguleitajaid oli samuti päris palju. Edaspidigi tahaksime parimaid joonistusi ajakirjas näidata.

Barbie juuksehted kuuluvad seekord
KÄBI STOLOVITŠILE ning
KATRIN ja **ERIKA LAIDLALALE**
Tartust, **LIIS ROONILE** Türiilt,
KAISA SIITANILE
Kohtla-Järvelt,
MAARJA PAESALULE
Lagedilt ja
MERIT REINHOLDILE
Pärnust.

Seekord saavad ristsõna-kassetid **KASPAR KRUUSE** Libatselt ja **EELAR KÜLMALLIK** Peetrist.

Pisikeste ponide omanikeks saavad **LIISA KIVIMÄE** ja **LIIS LASS** Tallinnast, **ANNIKA SARAPUU** Laitsest, **NELE JÄRVELAID** Vaidast, **LIISI TAGEL** Kanepist, **ANNALIISA KAAREMAA**.
Mõisakülalt,
MARIA DAŠKEVIČ
Sillamäelt
ja **KATRIN NIGUMANN**
Jänedalt.

HEA LAPS

“Head Last” lugeda on hea.

See mull’ meeldib, küll on hea!
Tore on see raamat pea, tujugi on nüüd mul hea!

Merit Reinhold
Pärnust

Tere, Hea Laps!

Ma kirjutan sellest, kuidas päevikut pidada. Mina olen juba mitu aastat seda teinud. Kõike, mida oled noorena kirjutanud, on mitme aasta pärast huvitav lugeda. Ma leidsin oma seitsme aastaselt kirjutatud päeviku, seda oli väga huvitav lugeda.

Nele Viks Tallinnast

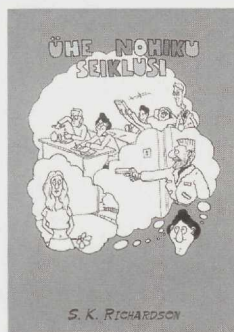
Hei-hei!

Soovin leida kirjasõpra vanuses 10 - 11 aastat. Olen ise kümne aastane. Mulle meeldivad loomad. Kogun kleepekaid. Minu telefon on 55 234. Palun helistage ja kirjutage mulle!

KATRIN KOHK, Võidu 27, ANTSLA.

Hei!

Olen üheksa-aastane plika. Otsin 7 - 10-aastast kirjasõpra, kes peaks olema tüdruk. Soovitan saata ka foto. Mu lemmikbänd on Spice Girls. Mulle meeldib lugeda, suusatada ja tantsutrennis käia. Koolis meeldib mulle kehalise kasvatuse tund.
MAARJA PAESALU, POSTI 4 - 3, LAGEDI 75303 HARJUMAA.

Kes on nohik?

(S. K. Richardson.
Ühe nohiku seiklused.
Elmatar 1998)

Kui noorsooromaani peategelasel Jussil poleks autoriga midagi ühist, ei varjuks äsja kooli lõpetanud noormees S. K. Richardsoni varjunime taha. Aga ta varjub. Sest Richardson on ikka see nohik küll, kuigi ta vastab küsijatele, et ei ole ja nii edasi. See tegelaskuju on meie kirjanduspilti tekkinud selleks, et Richardson saaks õrnas puberteedias kogetu-põetu lõpuks välja elada. Mõne aja eest juhtunud lugusid uuesti üle vaadates ja edasi arendades saab noormees valusatest mälestustest ehk pisut vabamaks – see on justkui sanitaarpäev või inventuur.

Mis teistel sellest? Mis läheb kõrvalseisjale korda, kui piinlikke lugusid mingi nohikuga kehalise kasvatuses tunnis või kooli jõulupeol juhtus? Eks kõrvalseisja saab romaani lugedes tunda salajast äratundmisrõõmu – ükskõik, kas ta juhtub ise olema nohiku-laadne kuju või ambaal, kes nohikuid nõõgib, või tibi, kellesse nohikud lootusetult armuvad. Kasvõi mõni õpetaja, kes endamisi tunneb, et on teinekord kogemata nohikutele liiga teinud küll. Richardsoni romaan laseb iseennast ära tunda ka emadel, kellel kunagi raha pole, ja isadel, kes saavad loodetavasti vähemalt nii kauaks kaineks, et jõuavad selle raamatu läbi lugeda. Noor autor on oma asja kirja saanud nii ladusas laadis, et lugedes pole eriti võimalik takerduda. On tunda, et tüüp on kirjutades ise mõnulenud – järelikult on ka lugejatel mõnus.

Tõsi küll, kogu maailma ja inimesi vaatleb nohik kurvameelisel pilgul – seda väidab ta iga kord, kui on põhjust oma pilku kirjeldada. Ning tema ilmavaade meenutab kangesti Iahit Puhhi-raamatust. Muuseas, mõnede väljendite ja kirjelduste järgi võib oletada, et "Karupoeg Puhh" on Richardsonile üsna oluline raamat.

Kirjastus Elmatar korraldas ülinooarele autorihakatisele tema debüütraamatu esitluse Tallinna Kirjanike Majas. Ajakirjanikud olid kohal. Kirjanduse vanad olijad-tegijad olid kohal. Richardson oli ka kohal... enne, kui ta jalga lasi. Loodetavasti lippas sell üldsuse tähelepanu eest ära vähemalt selleks, et alustada uue romaani kirjutamist. Järgmine lugu võiks rääkida sellest, kuidas nohik oma vaevalisest puberteedist välja kasvas ja meheks sai.

Kati Murutar

Salmik, salmik, vaata ette!

**Triibu-Liine ja
ta sõprade ning
sugulaste salmiraamat**

Triibu-Liine vaatas ja vaagis Teie saadetud salmikuvärsse ning avastas, et neid on kogunenud juba enam kui ühe raamatu jagu. Mis siis muud, kui tuli aga salmid kaante vahele panna! Nüüd on kena ja käepärane, nii kooli- kui käekotti mahtuv teos valmis, hiirekesed ja roosikesed kaantel. Ära unusta vaadata tagumist lehte – seal on kirjas ka värsside kogujate nimed! Ja kui Su silma alla satub imekombel selliseid salme, mida Lapsuri Raamatukogu sarja kuuluv teos ei sisalda, siis saada need aga julgesti meie toimetusse – salmikulehekülge avaldame seni, kuni värsse jagub. Ning kes teab, ehk koostab Triibu-Liine veel uue raamatugi!

Muide, kas Sul on juba olemas Lapsuri sarja esimene raamat – "Juku loomaaed"? Mõni eksemplar on toimetuses veel saadaval...

Osavatele pisipõnnidele!

Jeesuslapse sünnilugu on meie lugejatele kindlasti tuttav. Sellegi poolest jutustatakse piibli legendi Petlemmas sündinud jõululapsest igal talvel ikka ja jälle – nii, nagu loetakse samu jõulusalme ja lauldakse vanu laule. Kirjastus Kirilill pakub aga osavate kätega lastele võimaluse vahva jõulukaunistuse valmistamiseks. Petlemma jõulusõime saab võtta raamatust "Jõululaps sõimes" ilma kääre ja liimigi pruukimata, sestap võid meisterdamise julgesti väikevenna või – õe hooleks jätta, kartmata laudlina ribastumist ega kogu korteri kokkukleepumist. Ilusat kodurahu pühadeks!

Staaride hobid

■ Isaac (Hanson) armastab vabal ajal lugeda, tema noorem vend ja bändi basskitarrist Taylor aga joonistada. Noorim Hansonitest, Zac, kogub pisikesi šampoonipudeleid (enamik on pärit hotellidest, kus nad turide ajal peatuvad).

■ Tšehhitarist supermodellini Eva Herzigova harrastuseks on kokandus. Kõikidelt oma reisidelt toob ta kaasa uusi retsepte, kodus on Eval riulites juturaamatute asemel hoopis kokaraamatud.

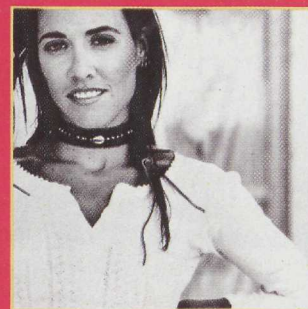

■ Näitleja Keanu Reevesil ("Speed" – "Kiirus") on aga mehine, kuid ohtlik hobi – motosport. Juba kaks korda on ta sattunud ohtlikkusse olukorda – esimene kord eksis ta kõrbesse, teine kord aga sõitis mootorrattal teelt välja.

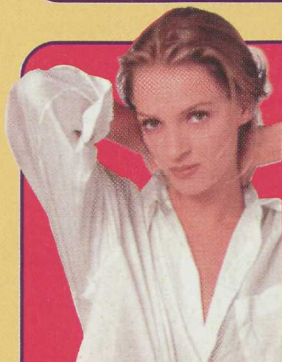
■ Sarah Michelle Gellar (seriaalset "Vampiiritapja Buffy") tegeleb idamaiste võitluskunstidega (sama hobi on ka "Spice Girli" Emmal). Sarahil on isegi pruun vöö Tae Kwon Dos.

■ A. J. Nick, Howie, Brian ja Kevin (Backstreet Boys) on spordifanaatikud. A. J. vaatab vabal ajaltelekaast spordivõistlusi. Nick ja Brian mängivad korvõi käsipalli, Howie ja Kevin käivad aga surfamas. Peale spordi on Brianil aga ka üks halb harjumus – ta närib pidevalt oma küüsi.

■ Rootsi lauljanna Pandora ja ameeriklanna Sheryl Crow koguvad antiikseid esemeid – Pandora antiikmööblit, Sheryl aga vanaaegseid relvi.

■ "Spice Girli" Victorial on ostumaania – vabal ajal armastab ta poodides käia ja ostab nii mõnigi kord täiesti ebavaljalikke asju. Ostumaania on staaride seas ülimalt levinud – lauljatar Mariah Carey, näitlejannad Uma Thurman, Alicia Silverstone ja Michelle Pfeiffer on tunnistanud, et tegelevad vabal ajal samuti selle "hobiga".

■ Ühine hobi on David Bowie'l, Robert Redfordil ja Silvester Stallonel – maalimine.

■ Leonardo DiCaprio sisustab vaba aja koos sõpradega väljas käies, kuid mõnikord meeldib talle lihtsalt kodus olla ja muusikat kuulata – tema lemmikuteks on "The Jackson 5" ja "Velvet Underground".

OMA EESTI killumäng!

SEEKORD on Triibu-Liinel LEGO-uudiste asemel varuks hoopis puzzle-uudis. Need, kes Head Last juba pikemat aega loevad, teavad juba, et püüdsime eesti keele jaoks pisut pusi-susiseva puzzle asemele uut sõna leida, ning – imet küll! – kaks poissi tulid peaaegu üheaegselt sama sõna peale. **KILLUMÄNG** iseloomustab toesti pisikestest paladest kokkupandavat pilti kõige täpsemalt – nõnda arvasid Andres Ainson Tallinnast ja Eero Ränik Tartust.

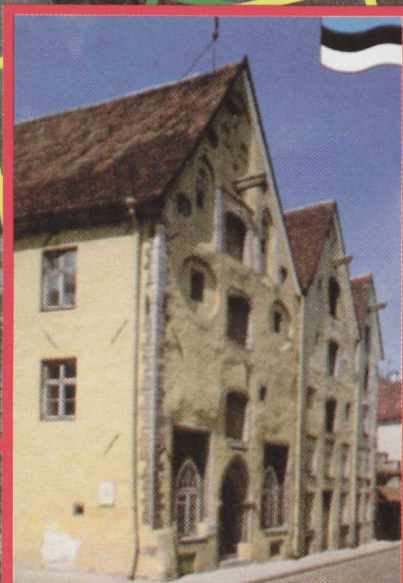
Killumängu-uudiseks on aga see, et nüüd on võimalik ka Eesti-teemalisi mosaiikpilte kokku panna! Esialgul jõuavad poodidesse kaks Tallinna vaatega killumängukarpi.

Need karbid on ka auhindadeks neile, kes mõtlevad välja kõige paremad **KILLUMÄNGU-IDEED** ja saadavad need enne 5. jaanuari Hea Lapse toimetusse.

Mõelge ise, missuguseid pilte oleks kõige põnevam kokku panna – küllap need meeldivad siis ka teistele!

REKATO REKATO AS
MANGUASJADE HULGINÕUK

TACTIC®

Kellel on head sidemed jõuluvana või päkapikkudega, see õelgu neile, et detsembris

ostetud Nikko autodel, millel on kaasas aku, on lisandiks

- TASUTA NIKKO NOKKMÜTS
- väike test, mille vastused tuleks saata **KOOS OMA FOTOGA**

Anvoli aadressil

(Tallinn, Paavli 2-a)!

Kui vastused on õiged, saab vastaja Anvoli juhiloa.

Lisaks sellele loositakse kord kuus loosajate vahel välja

TÕELINE NIKKO KÄEKELL!

ARION

FUN CRUISER

NOKKMÜTS PÄHE JA AUTOLE HÄÄLED SISSE, JÕULUMEES!

Mõned hoolimatud autojuhid sõidavad nii maal kui linnas sihukese hooga, et kõik masinas istujad peaksid suisa kiivreid kandma! Sellistele soovritele jõulumees teadagi kinke tuua ei taha.

Iga poiss teab aga, et heaks autojuhiks saab õppida juba maast-madalast.

Kui ainult jõuluvana teaks, et **NIKKO AUTOD** rõõmustavad kõiki poisse – nii kahe- kui saja kahe aastasi...

Triibu-Liine igatahes teab seda küll ning sestap korraldab pisukese joonistusvõistluse **UNISTUSTE AUTO!**

Parimatele autojoonistajatele auhinnaks NIKKO autod Anvolilt!

